

VISZKOZITÁS

és FOLYADÉKOK SŰRŰSÉGMÉRÉSE

Dr. Kausay Tibor

2012. szeptember 28.

Frissítve: 2016. október 20.

ALAPFOGALMAK

Ideálisan rugalmas (elasztikus) testek: Az alakváltozás (ε) arányos az azt kiváltó feszültséggel (σ). Az arányossági tényező a rugalmassági modulus (E), az összefüggés a *Hooke*-törvény (reverzibilis folyamat):

$$\sigma = E \cdot \varepsilon$$

• **Ideálisan viszkózus (newtoni) testek:** Az alakváltozást okozó nyírófeszültség (τ_{newtoni}) hatására azzal arányos (η) sebességű folyás (sebesség gradiens: $d\varepsilon/dt$) jön létre (irreverzibilis folyamat):

$$\tau_{\text{newtoni}} = \eta \cdot (d\varepsilon/dt)$$

• **Ideálisan képlékeny (plasztikus) testek (*Bingham* testek):** Egy bizonyos nyírófeszültség (τ_0) eléréséig nincs alakváltozás (mozgás, folyás), ezt követően az anyag ideálisan viszkózus anyagként viselkedik (irreverzibilis folyamat):

$$\tau = \tau_0 + \tau_{\text{newtoni}} = \tau_0 + \eta \cdot (d\varepsilon/dt)$$

Fogalom meghatározás

A **viszkozitás** az a **nyíróerő**, amely az anyag belsejében az alakváltozással szemben hat, tehát tulajdonképpen **belső súrlódás**.

Halmazállapottól függetlenül az anyag alakjának maradó megváltoztatásához munka szükséges.

Áramló folyadékok esetében az egyes szomszédos rétegek a viszkozitás (belső súrlódás) következtében egymás mozgását gátolják.

Folyadékok esetén nyúlósságról („sűrűnfolyósságról”) is beszélnek, amelynek kifejezője a viszkozitás.

A viszkozitás reciproka a **fluiditás** (folyékonyság).
A folyékonyabb anyag viszkozitása kisebb.

Reológia (görög elemekből összetett szó)

reo- → folyás, áramlás

-lógia → valamely területtel foglalkozó tudomány

- **fizikai jelentése:** A folyadékok folyási tulajdonságaival foglalkozó tudományág
- **műszaki jelentése:** Az anyagoknak az idő okozta változásait vizsgáló műszaki tudományág

A viszkozitás jelenségét a **Newton-féle* súrlódási törvény** írja le, amely a viszkozitással (belső súrlódással) jellemzett valódi folyadék lineáris áramlása esetén a különböző „v” (nű) sebességgel áramló szomszédos rétegek között fellépő, az áramlás irányával párhuzamos erőre vonatkozó erőtvény.

Ha két szomszédos folyadékréteg felülete „A” és a sebességváltozás az áramlási irányra merőleges „z” tengely mentén** dv/dz , akkor az „F” belső súrlódási erő nagysága a Newton-féle súrlódási erőtvény szerint:

$$F = \eta \cdot A \cdot \frac{dv}{dz}$$

ahol „ η ” az ún. **belső súrlódási tényező**, más néven **dinamikai viszkozitás**. \Rightarrow

* **Sir Isaac Newton** (1643-1727) angol fizikus

** Az áramlás irányára merőlegesen pontról pontra más az áramlás sebessége.

Az „ η ” **belső súrlódási tényező**, más néven **dinamikai viszkozitás** az az erő, amely két egységnyi felületű ($A = 1$) folyadékrétegnek egymáshoz képest egységnyi sebesség-gradienssel ($dv/dz = 1 \text{ s}^{-1}$) való elmozdításához szükséges:

$$\eta = \frac{F}{A \cdot \frac{dv}{dz}} \left[\frac{\text{N}}{\text{m}^2 \cdot \frac{1}{\text{s}}} = \text{N} \cdot \text{s} \cdot \text{m}^{-2} = \text{Pa} \cdot \text{s} = 10 \cdot \text{P} = 10^3 \cdot \text{cP} \right]$$

ahol: Pa (pascal*) = N/mm² a feszültség mértékegysége
az **SI** mértérendszerben;

s (másodperc) = az idő mértékegysége
az **SI** mértérendszerben;

P (poise**) = g/(cm·s) a viszkozitás mértékegysége
a **cgs** mértérendszerben;

cP (centipoise) = P/100 a **cgs** mértérendszerben.

A 20,2 °C hőmérsékletű víz dinamikai viszkozitása:

$$\eta_{\text{víz}} = 1 \text{ cP (centipoise)} = 1 \text{ mPa} \cdot \text{s (millipascal} \cdot \text{secundum)}$$

* **Blaise Pascal** (1623-1662) francia matematikus, filozófus

** **Jean Louis Poiseuille** (poázöj, 1799-1869) francia orvos és fizikus

Kinematikai viszkozitás = (dinamikai viszkozitás)/sűrűség

Mértékegysége a **CGS** mértékrendszerben a St (stokes*):

$$St = \eta/\rho = \frac{\frac{g}{cm \cdot s}}{\frac{g}{cm^3}} = cm^2 \cdot s^{-1} = 10^2 \cdot cSt$$

az **SI** mértékrendszerben:

$$m^2 \cdot s^{-1} = 10^4 \cdot St = 10^6 \cdot cSt \text{ (centistokes)}$$

A **dinamikai viszkozitás** (belső súrlódás) nagymértékben függ az anyag halmazállapotától és hőmérsékletétől.

A szilárd testek belső súrlódása a 10^{18} P-t is eléri, míg a folyadékoké általában 10^{-10} - 10^{-3} P, a gázoké pedig 10^{-3} - 10^{-5} P.

A hőmérséklet emelkedésével a szilárd testek és folyadékok belső súrlódása csökken, a gázoké növekszik.

* **George Gabriel Stokes** (1819-1903) angol fizikus, matematikus⁷

Közbevetőleg:

A **kinematikai viszkozitás** meghatározásához ismernünk kell a **folyadék sűrűségét**.

A folyadékok sűrűségmérésének egyik eszköze az **areométer**.

Az **areométer** folyadékok sűrűségét mérő eszköz. Működése **Archimédész** törvényén alapszik, mely szerint a vízbe merülő test folyadékot szorít ki, melynek súlya megegyezik a test súlyával. Vagyis a műszer addig merül, míg az általa kiszorított víz súlya megegyezik saját súlyával. Így minél kisebb sűrűségű a folyadék, annál mélyebbre merül az areométer. A skálán a számok felülről lefelé növekszenek. Az areométer üvegből készített, zárt cső. A felső része szűkebb, osztásokkal ellátott cső. Ezután következik egy bővülő, levegő tartalmú rész, a has. Ebben lehet a hőmérő elhelyezve, de ez nem minden areométerre jellemző. Majd ez újra összeszűkül, itt golyók, sörétek, vagy higany található, (általában piros színű) paraffinnal lezárva. Ez a rész hivatott az areométer merülését beállítani, és areométert függőleges helyzetben tartani.

Az areométer különböző sűrűségű folyadékokban, különböző mélységben merül alá. A felső, vékony csőbe helyezett skála segítségével lehet leolvasni a sűrűség értékét. Ezt úgy kapjuk meg, ha a skála vízfelszínnel érintkező pontján lévő számot olvassuk le. Az areométer érzékenysége fordítottan arányos a cső méretének átmérőjével. Csak nagyon kicsi sűrűség-tartományban használható, így sorozatot készítenek belőle, melynek tagjaival pontosan megkereshető a vizsgált folyadék sűrűsége.

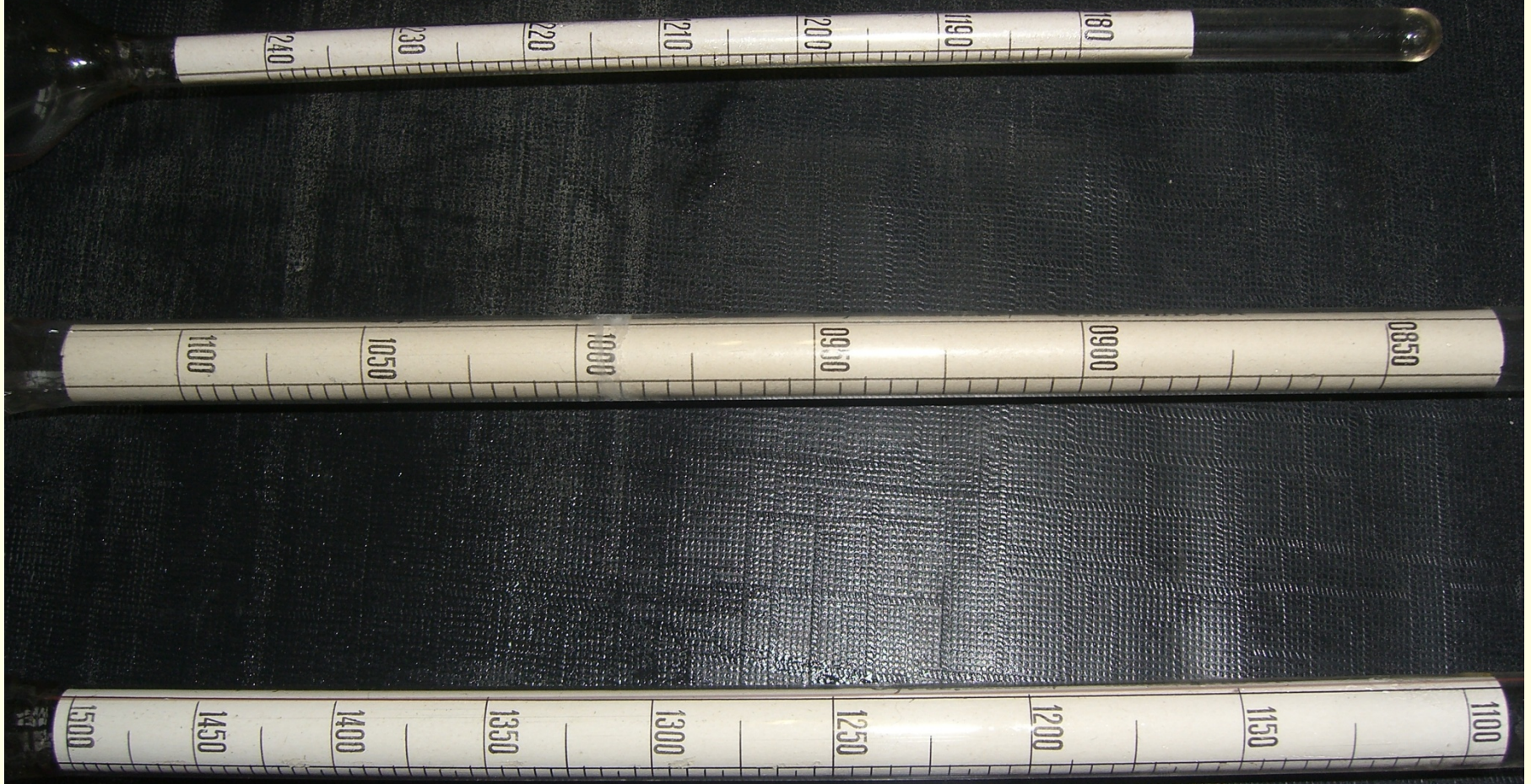
Forrás: <http://vcsaba93.uw.hu/html/4fejezet/surusegmero/areometer.html>

Areométerek

2016/10/24 11:34

Areométerek

2016/10/24 11:34

II/94. ábra
Merülő
sűrűségmérő

2.22 Sűrűségmérés areométerrel

Merülő sűrűségmérő (areométer) üvegből készített, mély súlypontú hengeres uszótest, tapasztalati skálával ellátott nyéllel (II/94. ábra).

A készülék folyadékok sűrűségének (fajsúlyának) meghatározására alkalmas.

A mérendő folyadékot mérőhengerbe töltjük, mely legalább 20 mm-rel nagyobb átmérőjű, mint az areométer hengerteste. A folyadékoszlop oly magas legyen, hogy a benne uszó areométer alja alatt még legalább 20 mm magas folyadéktér maradjon. Az areométert a folyadékba helyezve, az egyensúly beállta után, a meniszkusz felső élénél leolvassuk a skálajelzést. Egyidejűleg az areométerbe beépített vagy külön hőmérőn leolvassuk a folyadék hőmérsékletét. Ügyeljünk arra, hogy leolvasáskor az areométer szabadon uszon a folyadékban, ne tapadjon a mérőhenger falához. Pontos areométert 5 tizedes pontossággal lehet leolvasni.

Az areométerek rendszerint $+20^{\circ}\text{C}$ -ra vannak hitelesítve. Ha a mérést ettől eltérő hőfokon végezzük, akkor az MSZ 3259 szabvány vonatkozó táblázatával lehet a mérési értéket 20°C -ra átszámítani. Táblázat hiányában az alábbi képlet használható:

$$\varrho = \varrho' - \beta(t' - 20),$$

ahol:

ϱ = a 20°C -ra átszámított skálaérték;

t' = a méréskori hőmérséklet;

ϱ' = a t' hőmérsékleten leolvasott skálaérték;

$0,000025 \leq \beta \leq 0,000027$ az üveg köbös hőkiterjedési együtthatója.

Vannak különleges beosztású (Beaumé, Brix, Balling - stb.) fokmérők.

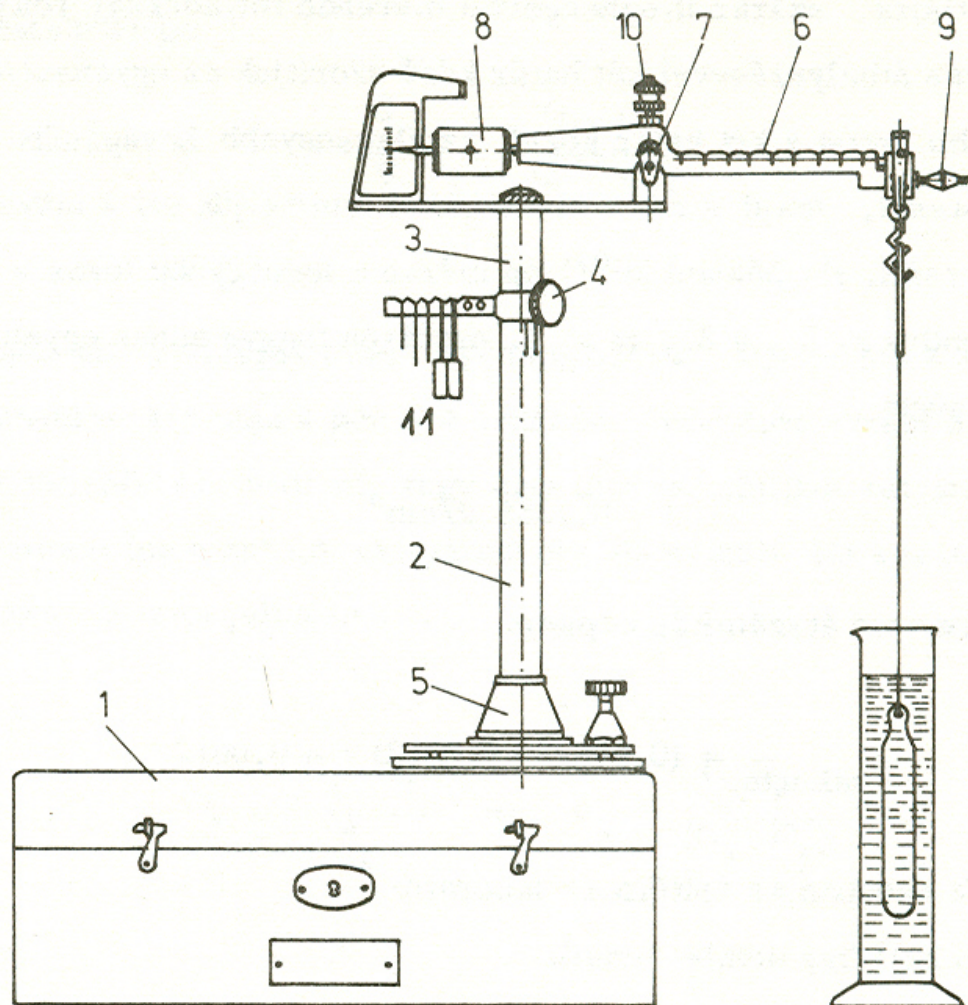
Az anyagvizsgálatoknál használatos areométerek a sűrűséget g/cm^3 -ben adják meg. A pontos sűrűségmérők szűk mérési tartományuk. Nagyobb mérési tartományhoz areométer-sorozatot készítenek.

A $0,7 \leq \rho \leq 1,84$ tartományra van 19 tagu, 10 tagu és a $0,6 \leq \rho \leq 2,0$ tartományra van 4 tagu sorozat. A legdurvább 4 tagu sorozat tagjai (DIN 12793).

A tag jele:	A	B	C	D	
Alsó mérési határ:	0,60	0,85	1,10	1,50	g/cm^3
Felső mérési határ:	0,85	1,10	1,50	2,0	g/cm^3

2.23 Sűrűségmérés Mohr-Westphal-mérleggel

Mohr-Westphal-mérleg (II/95. ábra) egy folyadékba merített - ismert térfogatu üvegtest súlyveszteségét (látszólagos tömegveszteségét) méri. Ez egyenlő a kiszorított folyadék súlyával (tömegével).

II/95. ábra

Mohr Westphal mérleg

1. doboz; 2. mérleg oszlop; 3. kiemelhető és megfelelő magasságban rögzíthető betétrud; 4. rögzítő csavar; 5. talpcsavarokkal ellátott talp; 6. mérlegkar; 7. acél él és élág; 8. durva állító tolósúly; 9. finombeállító anya; 10. érzékenység szabályozó; 11. lovasok

A műszer - egy egyenlőtlenkaru mérleg.

A mérleg egyik karjának végére vékony fémszállal üveguszót függesztenek. Az uszó sokszor egyuttal hőmérő is. A mérlegkart a középső él és a kengyelt tartó él között 10 egyenlő részre osztják, a kilenc közbenső osztás felett horony van kiképezve a lovasok számára.

A legnehezebb súlyu lovas tömege egyenlő az uszó által kiszorított 20°C -os víz tömegével, általában 10 g. A kisebb lovasok ezen egysúly 0,1, 0,01; 0,001 részei. A mérlegkaron egymástól egyenlő távolságra 9 bevágás van.

Mérés előtt a mérleget a talpcsavarral egyensúlyba kell hozni. Ha az uszót 20°C -os desztillált vízbe mártjuk, akkor az egyensúly megbomlik. Helyrejön az egyensúly, ha a legnagyobb lovast az uszó feletti kampóra akasztjuk (II/95. ábra).

Vizsgálatkor a tiszta, száraz üveghengert a mérendő folyadékkal töltjük meg, és a legnehezebb lovas áthelyezésével két határ közé szorítjuk az egyensúlyozó erőt. Ezután a legnagyobb lovast a két határ közül az alacsonyabb bevágásába helyezzük és a következő lovassal, majd sorra a kisebbekkel ismételjük ezt a műveletet, míg az egyensúly helyreáll. Ha például 20°C-on mérve a legnagyobb lovas a 7. osztáson, a következők rendre a 3., a 8., és az 5. osztáson függve adnak egyensúlyt, akkor a folyadék sűrűsége:

$$\varrho = 0,7385 \text{ g/cm}^3.$$

(A légüres térre való átszámítás képlete:

$$\varrho_{\text{vakuum}} = (0,99823 - 0,0012) \varrho + 0,0012$$

Ezt a korrekciót azonban az építőipari laboratóriumokban nem kell figyelembe venni).

Fajsúly: $\gamma = \frac{\text{súly}}{\text{tömör térfogat}} \left(\frac{\text{p}}{\text{cm}^3} \right)$

Sűrűség: $\varrho = \frac{\text{tömeg}}{\text{tömör térfogat}} \left(\frac{\text{g}}{\text{cm}^3} \right)$

Anyagtérfogatsúly: $\gamma_a = \frac{\text{súly}}{\text{anyagtérfogat}} \left(\frac{\text{p}}{\text{cm}^3} \right)$

Testsűrűség: $\varrho_a = \frac{\text{tömeg}}{\text{anyagtérfogat}} \left(\frac{\text{g}}{\text{cm}^3} \right)$

Tömörség: $t = \frac{\gamma_a}{\gamma} = \frac{\varrho_a}{\varrho}$

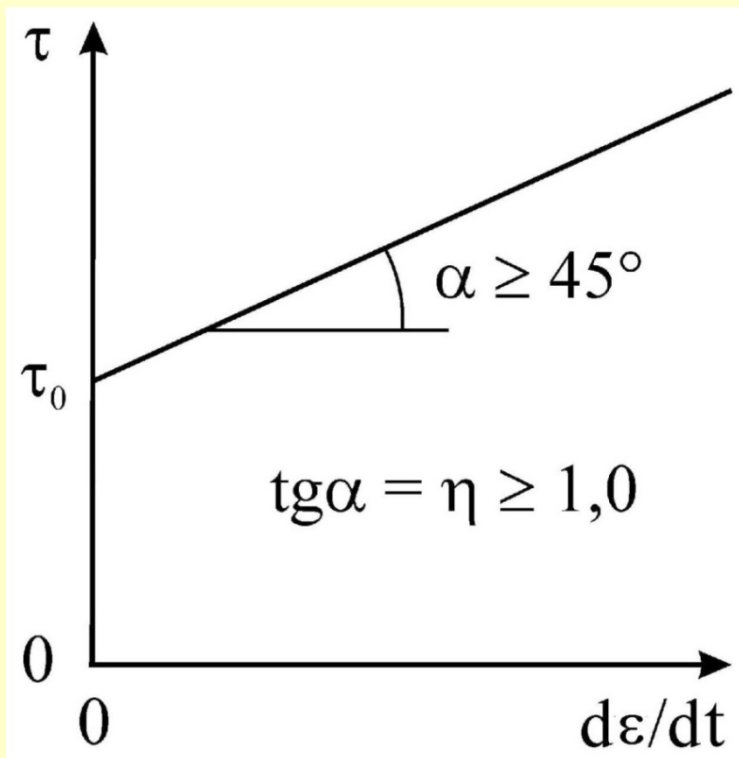
Hézagtérfogat: $h = 1 - t$

Ismétlésképpen!
1 pond = $9,81 \times 10^{-3}$ N
1 kp = 9,81 N

**befoglaló térfogat,
azaz térfogat a pórusokkal együtt**

Reológiai értelemben a **folyáshatár** (τ_0) az a nyírófeszültség (τ), amely ahhoz szükséges, hogy a gázok, folyadékok és folyadékszerű anyagok (például szuszpenziók, emulziók, kolloid rendszerek, esetünkben például a cementpép, zöldbeton, öntömörödő beton stb.) folyása meginduljon. Megkülönböztetésül a szilárdságtani értelmezéstől reológiai folyáshatárnak (τ_0) nevezzük. A *Bingham-törvény** szerint, ha η [Pa·s] a dinamikai viszkozitás és $d\varepsilon/dt$ [1/s] a sebességgradiens (az alakváltozás sebessége), akkor a reológiai folyáshatár:

$$\tau_0 = \tau - \tau_{\text{newtoni}} = \tau - \eta \cdot (d\varepsilon/dt) \quad \text{Mértékegysége: Pa}$$

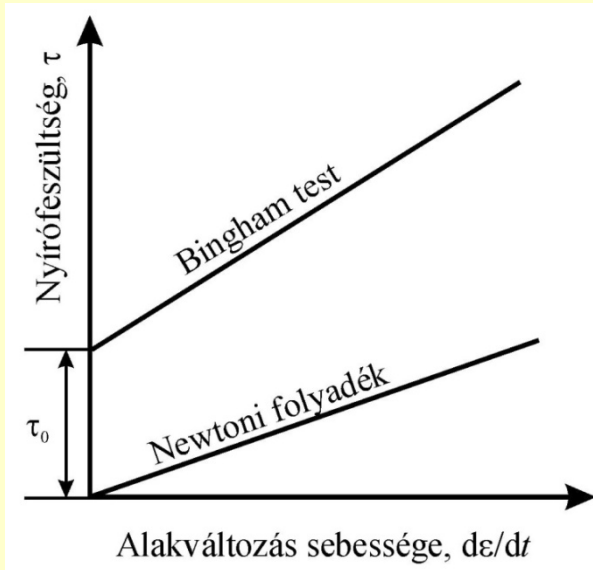

Az **ideálisan képlékeny (plasztikus) testek** esetén a folyás megindulásához szükséges, az ábrán (τ_0 ; $d\varepsilon/dt = 0$)-val jelölt nyírófeszültséget a fizikában **alsó folyáshatárnak** nevezik (τ_a ; $d\varepsilon/dt = 0$).

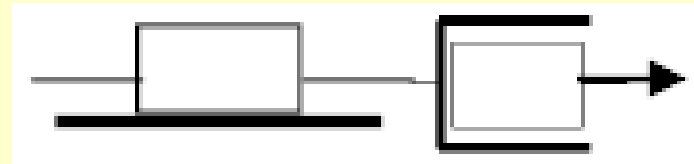
A **Bingham-féle ideálisan képlékeny (plasztikus) testek folyásgörbéje**

* **Eugene Cook Bingham** (1878-1945)
amerikai kémikus és reológus

A **newtoni folyadékot** az különbözteti meg a **binghami testtől**, hogy az alakváltozás sebessége ($d\varepsilon/dt$) és a nyírófeszültség (τ) koordinátarendszerében a newtoni folyadék egyenese az origóból indul ki ($\tau_0 = 0$), a binghami test esetén pedig a $\tau = \tau_0$ ordináta pontból.

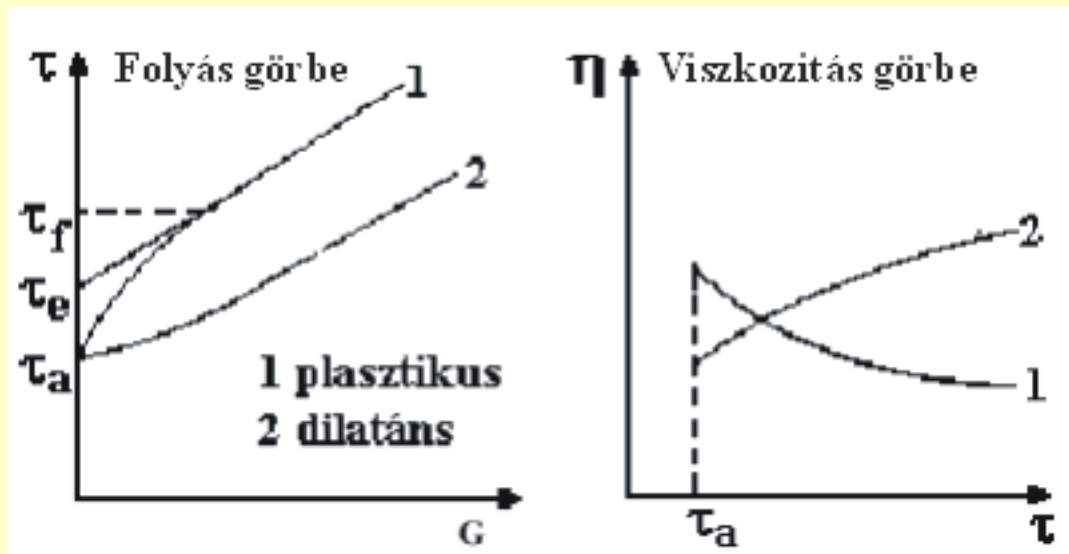

Az **ideálisan képlékeny (plasztikus) Bingham-féle testek** esetén – a newtoni folyadékkal szemben – a folyás csak akkor indul meg, amikor a nyírófeszültség a τ_0 reológiai folyáshatárt eléri.

$$\tau = \tau_0 + \tau_{\text{newtoni}} = \tau_0 + \eta \cdot (d\varepsilon/dt)$$

A **reálisan képlékeny testek** folyásgörbéjének kezdeti szakasza – az ideálisan képlékeny testekétől eltérően – nem lineáris, hanem görbe, és azt a nyírófeszültséget, ahol a görbe lineárisává válik, *felső folyáshatárnak* (τ_f ; $d\varepsilon/dt \neq 0$) nevezik. A Bingham-féle ideálisan képlékeny testek az *alsó folyáshatár* (τ_a ; $d\varepsilon/dt = 0$) felett, a reálisan képlékeny testek a *felső folyáshatár* (τ_f ; $d\varepsilon/dt \neq 0$) felett követik a newtoni testek folyásának lineáris törvényszerűségét.

Reálisan képlékeny (plasztikus) testek folyás és viszkozitás görbéi

Magyarázat:

$G = d\varepsilon/dt$ (sebesség-gradiens)

Pszeudo- (görög előtag) =
= látszólagos

dilatáns (latin) = táguló

- 1. Pszeudoplasztikus testek (nyírásra vékonyodó). Gyakori jelenség.** Növekvő nyírófeszültség hatására **először csökken a viszkozitás** (jobb oldali ábra), egészen **a felső folyáshatárig**, ahonnan az anyag newtoni folyadékként viselkedik. A folyás görbén a görbe érintőjének iránytangense csökken (bal oldali ábra), ugyancsak a felső folyáshatárig. Ennek oka, hogy a kezdetben rendezetlen molekulák az erő irányába rendeződnek.
- 2. Pszeudodilatáns (nyírásra vastagodó) testek. Ritka.** Növekvő nyírófeszültség hatására **először növekszik a viszkozitás** (jobb oldali ábra), egészen **a felső folyáshatárig**, ahonnan az anyag newtoni folyadékként viselkedik. A folyás görbén a görbe érintőjének iránytangense növekszik (bal oldali ábra), ugyancsak a felső folyáshatárig. Ezt a jelenséget a pórusoknak a nyírás hatására bekövetkező térfogat-növekedésével magyarázzák.

Viszkozitás mérés

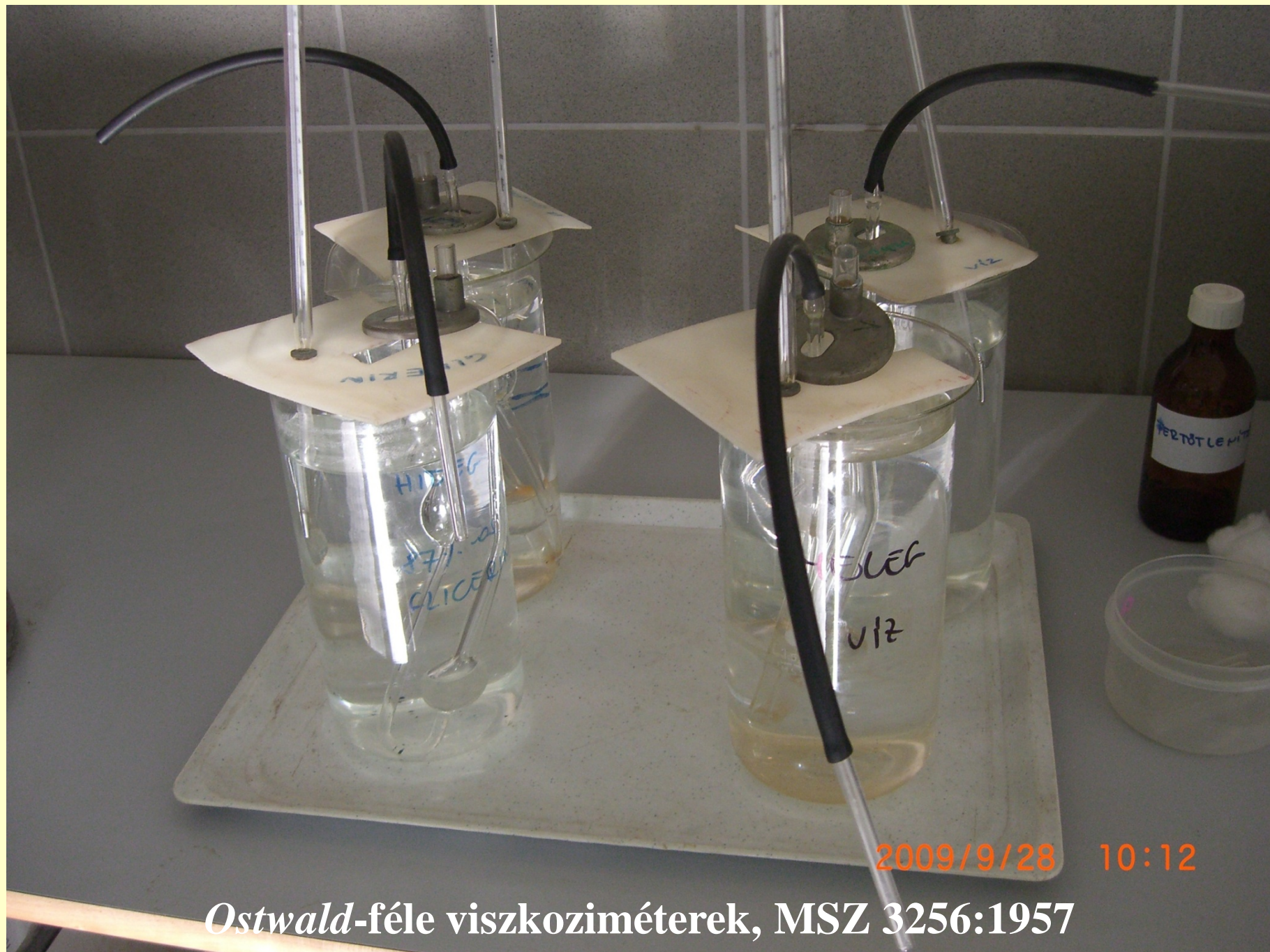
Az építőiparban alkalmazott viszkózus anyagok viszkozitása széles határok között változik. A viszkozitás mérésére alkalmazott számos eszköz, egyrészt a mérési tar-tományban, másrészt a pontosságban különbözik, de azonos célra használható eszköz is többféle van. A viszkozitás mérésére lamináris mozgásban levő folyadékokat használnak. Ezekre a mozgásokra a hőmérsékletnek nagy hatása van, ezért a mé-réseknél a hőmérsékletet 0,05 - 0,1 °C -ra pontosan kell leolvasni, illetve betartani.

A főbb viszkozitás mérő típusok a következők:

- Kapilláris viszkoziméterek (pl. **Ostwald**-féle* viszkoziméter);
- Ejtőtestes viszkoziméterek (pl. **Höppler**-féle** viszkoziméter);
- Kifolyási viszkoziméterek (pl. **BART** viszkoziméter és egyéb, pl. tölcséres eszközök, pl. az adalékanyagok szemalakjának vagy a festékek hígításának vizsgálatára);
- Rotációs viszkoziméterek (pl. rugós plaszticiméter, „konzisztométer”);
- Dinamikus viszkoziméterek (pl. **Humm**-féle szonda, **VEBE** készülék);
- Penetrométerek (pl. **Vicat**-féle készülék a cement kötési idejének vizsgálatára). Penetrálás (latin eredetű szó), jelentése: behatolás.

* **Friedrich Wilhelm Ostwald** (1853-1932) Nobel-díjas (1909) német-lett kémikus, filozófus

** **Ernst Fritz Höppler** (1897-1955) német mérnök, kémikus, reológus

2009/9/28 10:12

Ostwald-féle viszkoziméterek, MSZ 3256:1957

Ostwald-féle (módosított) viszkoziméter

2009/9/28 10:12

2009/9/28 13:54

*Ostwald-féle (módosított) viszkoziméter **K** készülék-állandója*

Az **Ostwald-féle (módosított) viszkoziméter** olyan kapilláris csővel ellátott üvegedény, amely az állandó V térfogatú folyadék kifolyási idejének mérésére alkalmas.

Poiseuille (poázöj) szerint az ℓ hosszúságú és r sugarú kapillárison keresztül, p közepes nyomás mellett, t idő alatt kifolyó, η dinamikai viszkozitású (belső súrlódású) folyadék V térfogata **lamináris áramlás** esetén:

$$V = \frac{p \cdot r^4 \cdot \pi}{8 \cdot \ell \cdot \eta} \cdot t \rightarrow$$

$$\eta = \frac{p \cdot r^4 \cdot \pi}{8 \cdot \ell \cdot V} \cdot t = K \cdot t \quad [mPa \cdot s = cP]$$

$$\text{ahol} \quad K = \frac{p \cdot r^4 \cdot \pi}{8 \cdot \ell \cdot V} \quad [mPa \text{ (millipascal)}]$$

Magyarázat: **Lamináris áramlás** olyan áramlás, amelyben a vékony folyadék rétegek egymás mellett *különböző sebességgel* mozognak.

A $K = \frac{p \cdot r^4 \cdot \pi}{8 \cdot \ell \cdot V}$ [mPa] kifejezés a készülék-állandó.

Ha lemérjük egy ismert K készülék-állandójú üvegedényben a V térfogatú folyadék t kifolyási idejét másodpercben, akkor a $K \cdot t$ szorzat az η dinamikai viszkozitást adja cP mértékegységben.

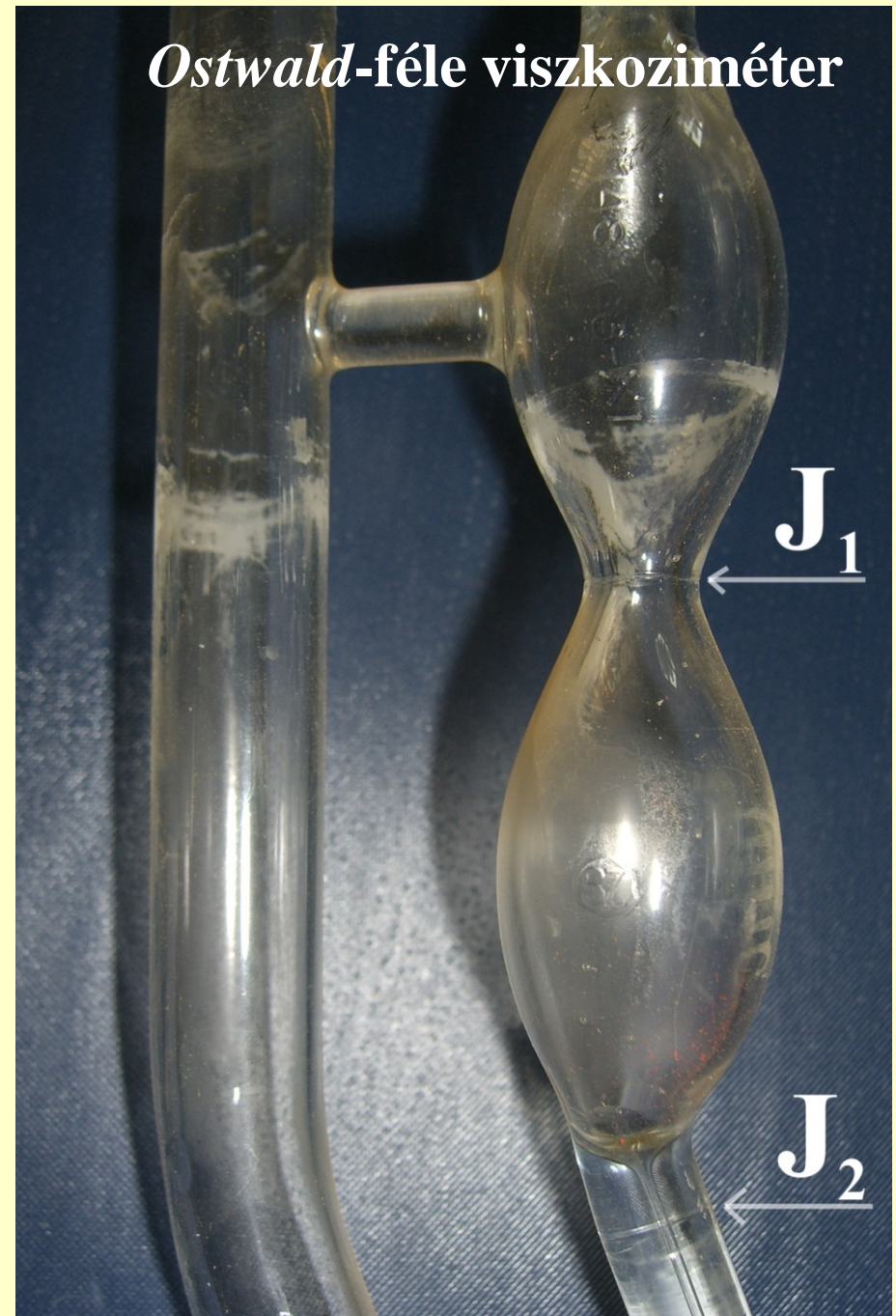
A mérést megelőzően a vizsgálandó folyadékot tartalmazó *Ostwald*-féle üvegedényt (készüléket) termosztáló vízfürdőbe merítjük, amelynek T hőmérsékletét feljegyezzük.

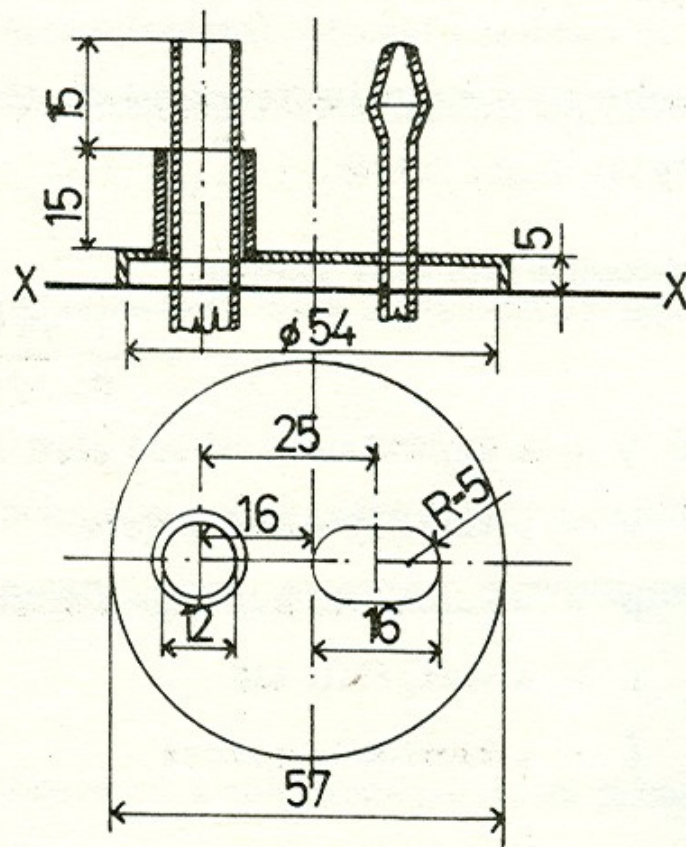
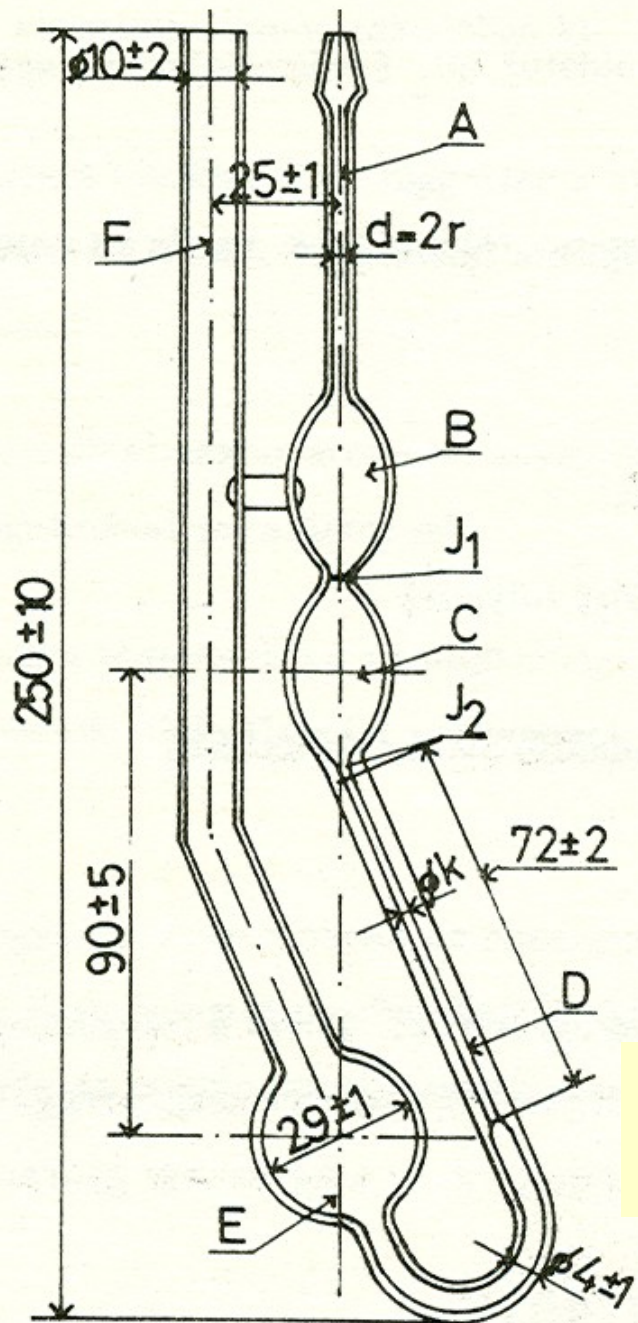
A mérés során az üvegedény alsó, gömb-alakú részében lévő vizsgálandó folyadékot megszívjuk úgy, hogy annak szintje a kapillárison keresztül az üvegedény felső, kettős gömb-alakú részébe emelkedjék.

Ezután engedjük a folyadékot visszafolyni.

Mérjük másodpercben azt a t időt, amely a folyadék szintnek a két gömb-alak közötti elvékonyított részen lévő felső jeltől („ J_1 ”) a kettős gömb-alakú rész alatti elvékonyított részen lévő alsó jelig („ J_2 ”) történő süllyedéséig eltelik.

A T hőmérsékletű folyadék η viszkozitását cP-ban a $K \cdot t$ szorzat adja.

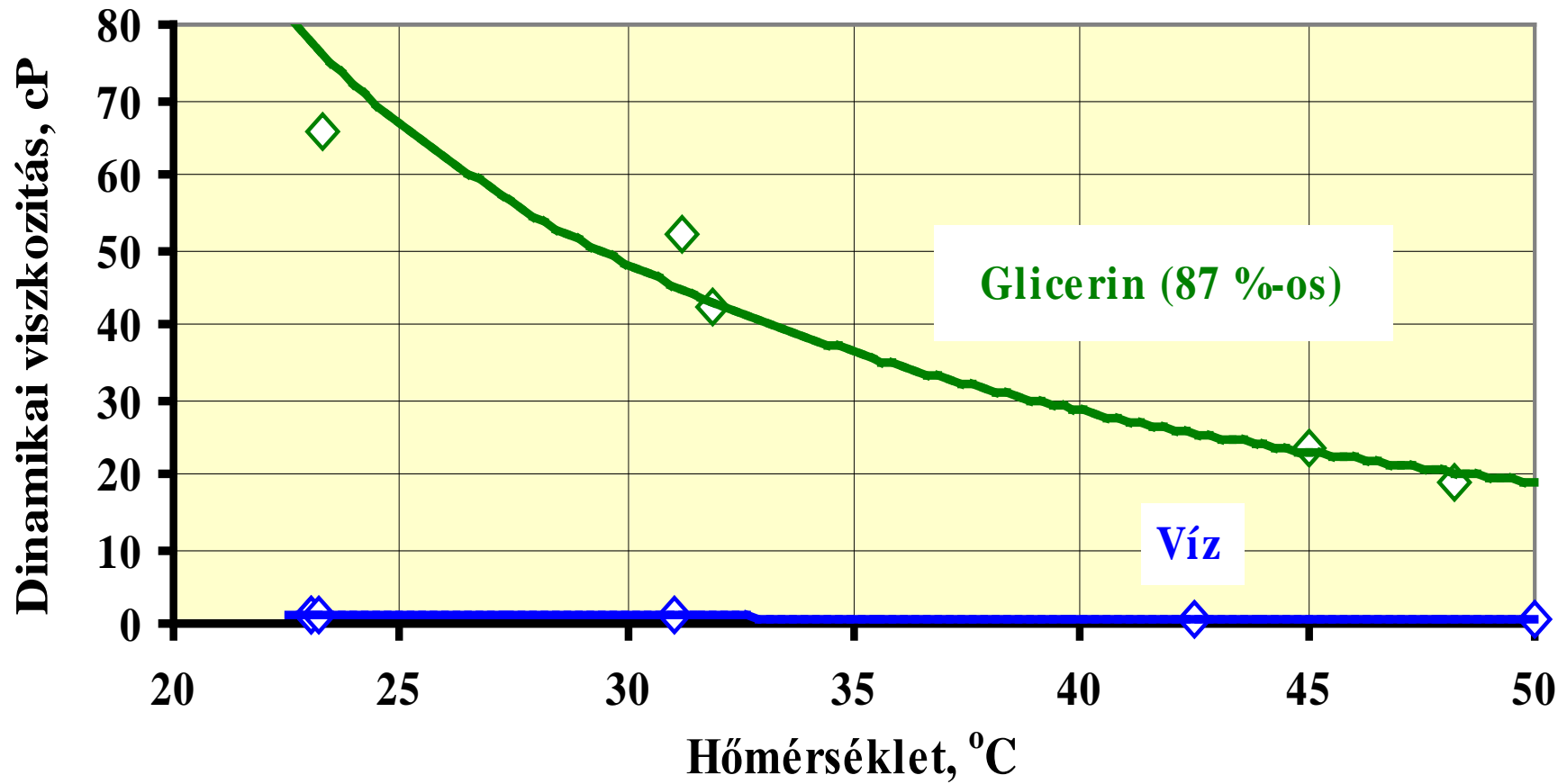

A módosított *Ostwald*-féle viszkoziméter rajza Weiss György könyvében (1976)

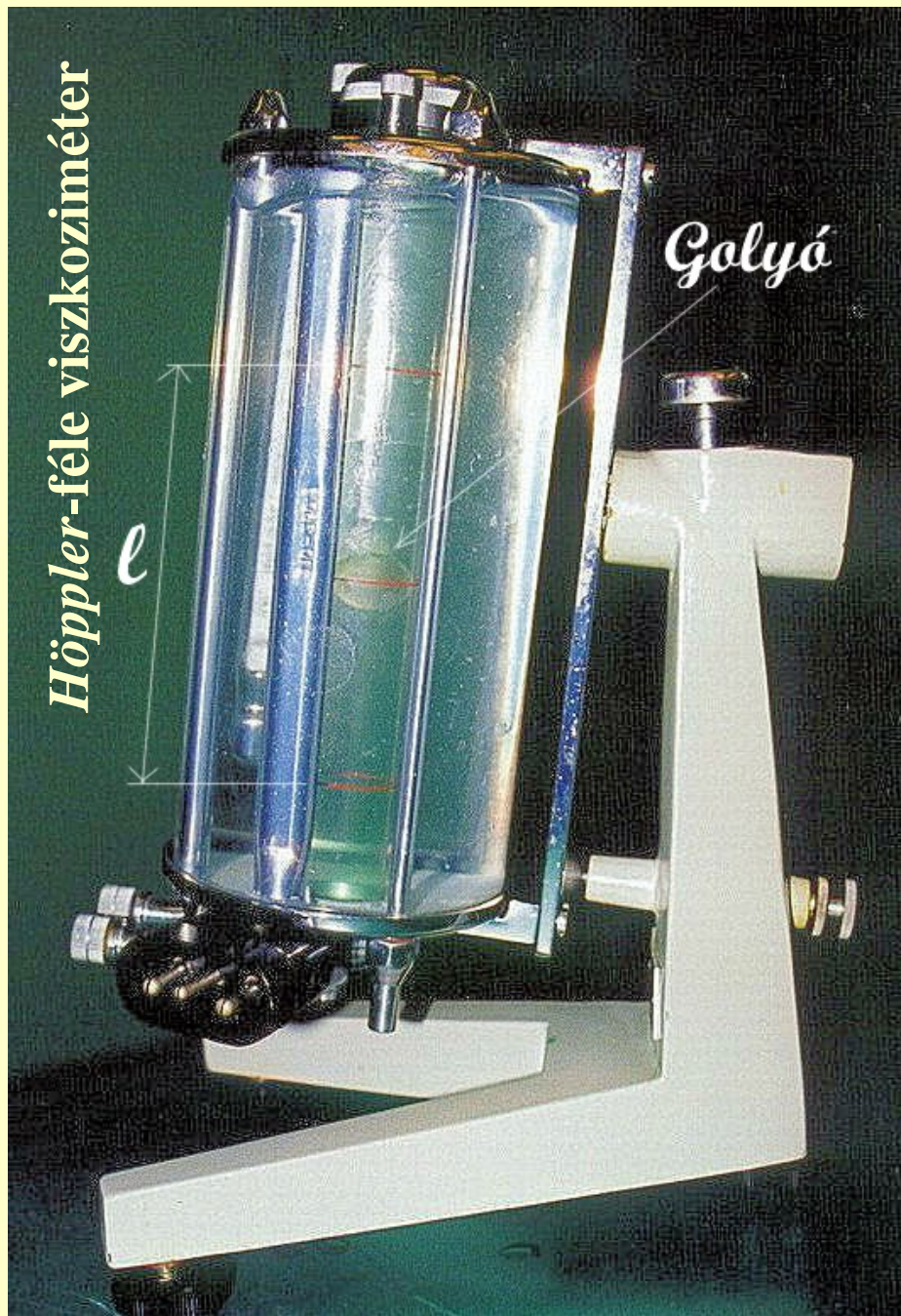
Ostwald-féle készülékkel mért dinamikai viszkozitások

Folyadék megnevezése	Folyadék hőmérséklete T [°C]	Készülék- állandó K [mPa]	Kifolyási idő t [s]	Dinamikai viszkozitás $\eta = K \cdot t$ [cP]
Víz	23,0	0,0039	290	1,13
	23,0	0,0038	280	1,06
	23,2	0,1036	11,5	1,19
	31,0	0,1036	8,50	0,88
	42,5	0,0038	191	0,73
	50,0	0,0038	160	0,61
Glicerín (87 %-os analitikai tisztaságú)	22,5	1,3000	66,0	85,8
	23,3	1,2940	51,0	66,0
	31,2	1,2940	40,0	51,8
	31,9	1,2940	32,5	42,1
	45,0	1,2940	18,0	23,3
	48,2	1,3000	14,6	19,0 30

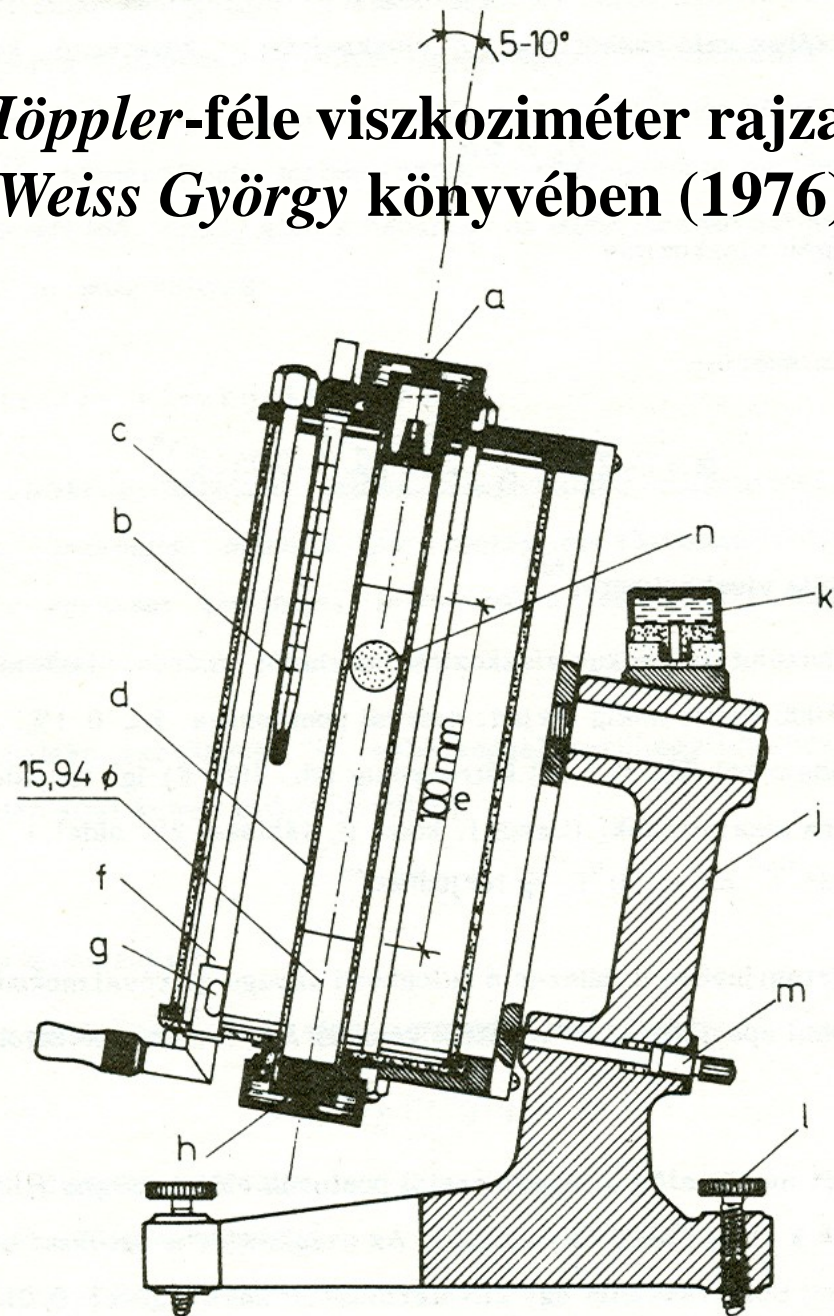
Ostwald -féle készülékkel mért dinamikai viszkozitás

Höppler-féle viszkoziméter

Höppler-féle viszkoziméter rajza
Weiss György könyvében (1976)

A Höppler-féle viszkoziméterrel a dinamikai viszkozitás mérhető 0,01-1000000 cP között. Általában híg olajoktól (kb. 0,5 cP) kátrányokig (kb. 400000 cP) terjedő viszkózus anyagok vizsgálatára alkalmazzák.

A vizsgálati hőmérséklet $-35\text{ }^{\circ}\text{C}$ és $+150\text{ }^{\circ}\text{C}$ közé eshet.

A széles mérési tartományban a műszer hat különböző anyagú golyóval működik. Az egyik golyó üvegből, a többi speciális fémötvözetből készül.

A készülék tengelyét mérés előtt a függőlegestől pontosan előírt szögbe állítják be, az ejtőcsövet megtöltik a vizsgálandó folyadékkal. Az üveghengerbe betöltött hőtároló folyadék (általában víz) hőmérsékletét egy ultratermosztát segítségével $0,01\text{ }^{\circ}\text{C}$ pontosan az előírt hőmérsékleten tartják, és mérik az excentrikusan eső golyónak a mérőhossz menti esési idejét.

A készülék a lábban elhelyezett tengely körül 180° -kal elfordítható. Ekkor a golyó az „a” jelű záródugó perselyébe kerül. Minden oda-vissza fogatással egy-egy ismételt mérés végezhető. (Weiss, 1976)

A *Höppler*-féle viszkoziméter az ejtőtestes viszkoziméterek csoportjába tartozik. Ezeknél a viszkozimétereknél a viszkozitás egy szabályos alakú (a *Höppler*-féle viszkoziméter esetén gömb alakú) és méretű testnek a jellemezni kívánt folyadékban mért esési idejével arányos.

Ha a ρ sűrűségű, r sugarú, gömb alakú test g nehézségi gyorsulás mellett állandó v sebességgel (ℓ úthosszon, t idő alatt) merül a ρ' sűrűségű folyadékba, akkor a „végtelen kiterjedésű” folyadék dinamikai viszkozitása:

$$\eta_{\text{végtelen}} = \frac{2}{9} \cdot \frac{(\rho - \rho') \cdot g \cdot r^2}{v} = \frac{2}{9} \cdot \frac{(\rho - \rho') \cdot g \cdot r^2}{\ell} \cdot t$$

A „végtelen kiterjedésű” folyadék $\eta_{\text{végtelen}}$ viszkozitását a d golyó átmérőtől és D cső átmérőtől függő α tényezővel korrigálják a „véges kiterjedésű” folyadék $\eta_{\text{véges}}$ viszkozitására, ahol a k műszer állandó:

$$\eta_{\text{véges}} = \alpha \cdot \frac{2}{9} \cdot \frac{(\rho - \rho') \cdot g \cdot r^2}{\ell} \cdot t = k \cdot t \quad [\text{cP}]$$

Marsh-tölcsér injektáló habarcsok kifolyási idejének mérésére

Szabványos eljárás:

MSZ EN 445:2008 „Injektálóhabarcs feszítőkábelekhöz, Vizsgálati módszerek”

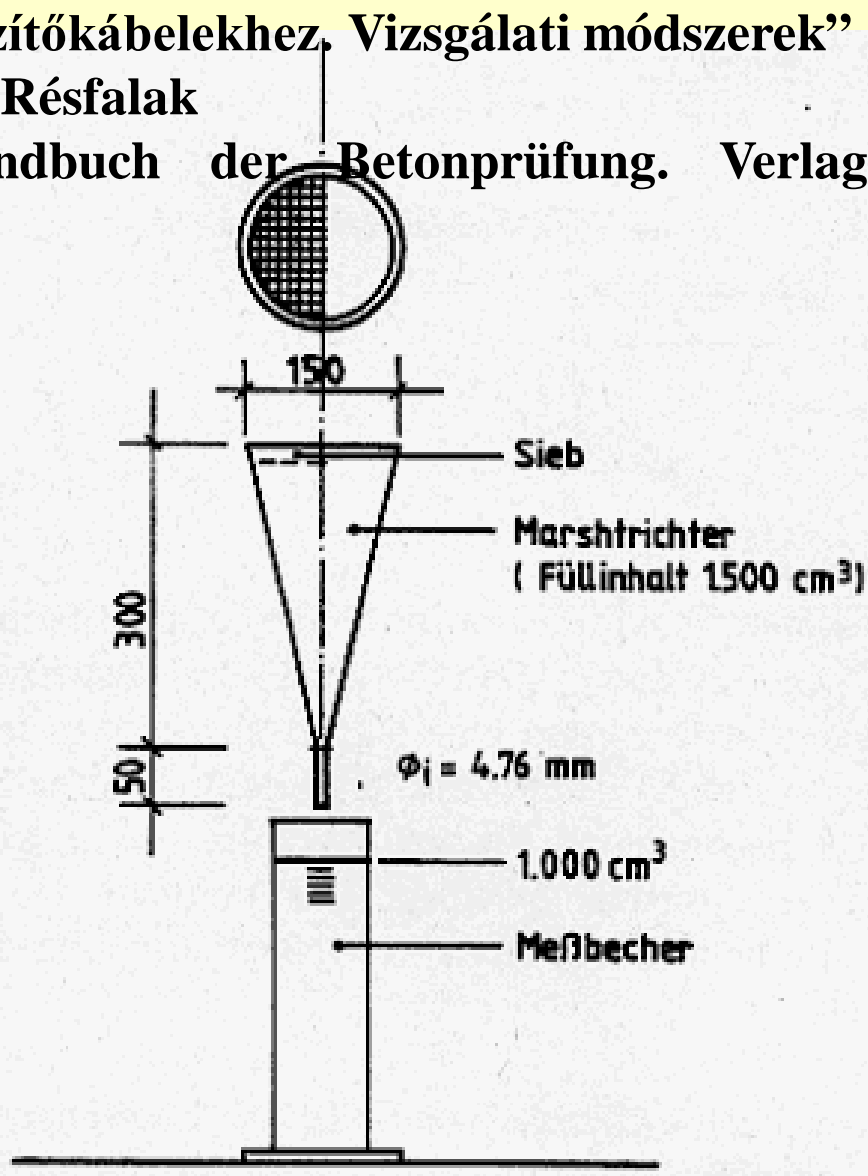
DIN V 4126-100:1996 „Schlitzwände” → Résfalak

Irodalom például: *Iken et al.: Handbuch der Betonprüfung. Verlag Bau+Technik. Düsseldorf, 2012.*

Vigyázat: Van olyan – szintén *Marsh-tölcsér*nek (Marsh-Tichter) nevezett, szintén az injektáló habarcsok kifolyási idejének mérésére való – eszköz is, amelynek Ø8 mm, Ø9 mm, Ø10 mm átmérőjű, cserélhető kifolyónyílása van.

Az MSZ EN 455:2008 szabvány szerinti eszköz kifolyónyílása: $\text{Ø}10 \pm 0,1 \text{ mm}$.

Vizsgálati módszer (Ø4,76 mm kifolyónyílású *Marsh*-tölcsér esetén):

- Meg kell mérni a habarcs és a laboratóriumi levegő hőmérsékletét.
- A mérést közvetlenül a habarcs megkeverése után végezzük, majd még kétszer megismételjük. Az eredmény a három kifolyási idő átlaga.
- A *Marsh*-tölcsért nedves ruhával ki kell törölni, és állványra kell helyezni. A tölcsér alá kell helyezni az 1000 cm³ térfogatú mérőhengert vagy mérőedényt.
- A *Marsh*-tölcsérbe a szitán keresztül, lassan – légbuborék képződés elkerülésével – mintegy 1500 cm³ habarcsot kell tölteni, miközben a kifolyónyílást az ember az ujjával befogja.
- A kifolyónyílást szabaddá kell tenni és egyidejűleg el kell indítani a stopper órát.
- Amikor a kifolyó habarcs a mérőhenger 1000 cm³-es szintjét eléri, a stopper órát meg kell állítani. A kifolyási időt fel kell jegyezni.
- A méréseket megtisztított tölcsérrel célszerű például fél óra múlva megismételni.

A Ø4,76 mm kifolyónyílású műanyag tölcsérbe legalább ¼ gallon (1136,5 cm³) habarcsot lehet tölteni. Ehhez a műanyag tölcsérhez tartozik egy mérőedény, amelybe a jelig 946 cm³ habarcs fér.

A Ø4,76 mm kifolyónyílású műanyag tölcsért úgy kalibrálták, hogy abból az ¼ gallon = 946 cm³ térfogatú, (21±3) °C hőmérsékletű tiszta víz (26±0,5) s alatt folyik ki.

A víz kifolyási ideje,
ha Ø8 mm, akkor $t = (9,2 \pm 0,5)$ s,
ha Ø10 mm, akkor $t = (6,0 \pm 0,5)$ s.

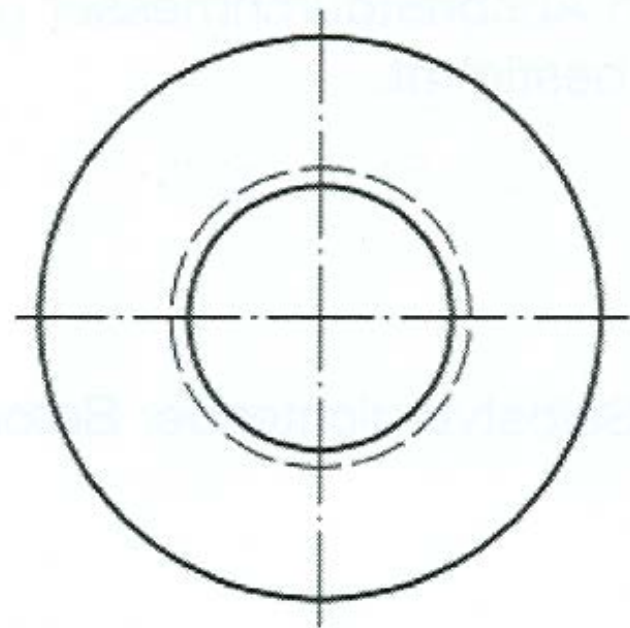
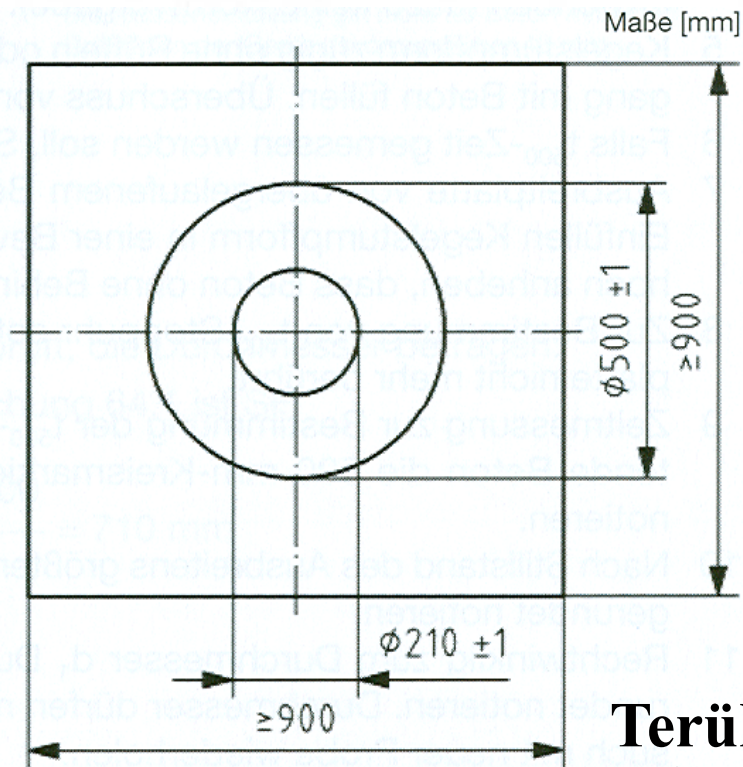
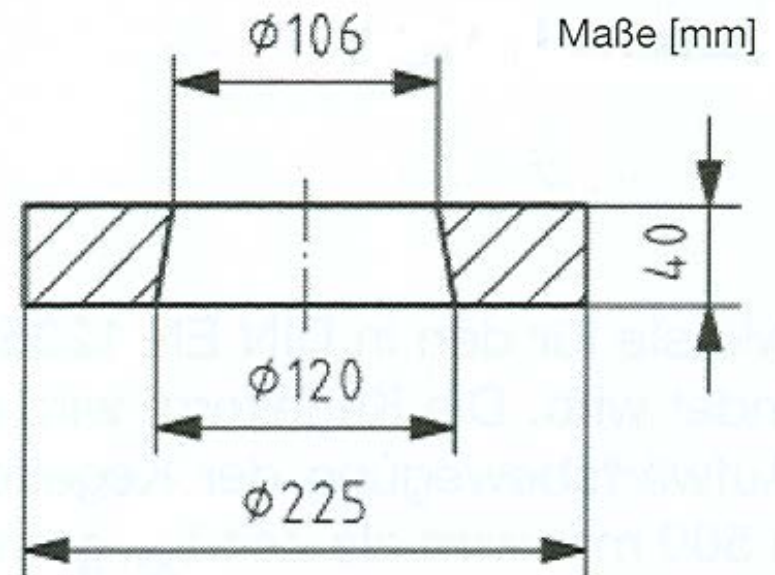
ÖNTÖMÖRÖDŐ BETON KONZISZTENCIÁJA

Az önthető beton különleges fajtája az *önterülő és öntömörödő beton*, amely az önterülő képességet nem a nagy vízadagolásnak, hanem a különleges összetételnek – megfelelő finomszem:víz térfogatarány (mintegy 1,1:1,4 közötti, kísérletileg meghatározandó érték), mintegy 200-420 kg/m³ finomrész-tartalom (például mészkőliszt, pernye), megfelelő cementtartalom (250-400 kg/m³), a 0,125-4,0 mm közötti homokszemek megfelelő térfogataránya a habarcsban (mintegy 40 térfogat%), a 4 mm feletti kavicsszemek megfelelő hézagtérfogata (mintegy 50 térfogat%), mintegy 1,5-2,0 térfogat% levegő-tartalom, megfelelő (előnyösen polikarboxilat-éter alapú) folyósító adalékszer tartalom – köszönheti, miáltal jórészt mentes a hagyományos önthető beton egyébként hátrányos tulajdonságaitól.

Öntömörödő beton **roskadási területének és t_{500} területi idejének meghatározása az MSZ EN 12350-8:2010 szabvány szerint**

A vizsgálat eszköze az MSZ EN 12350-2:2000 szerinti, nedves ruhával kitörült, tiszta *Abrams*-féle Ø200/Ø100·300 mm méretű roskadás mérő kúp és a 900·900 mm méretű terület mérő asztal, amelynek közepére (210 ± 1) mm és (500 ± 1) mm átmérőjű, legfeljebb 2,0 mm széles és 1,0 mm mély köröket kell karcolni.

A roskadás mérő kúpot nagyobb nyílásával lefelé, a nyugalomban lévő, gondosan vízszintesre beállított terület mérő asztalra, a 210 mm átmérőjű kör közepére kell helyezni. A kúp folyamatos megtöltése után legfeljebb 30 s múlva, a beton érintése nélkül, a kúpot 1-3 s alatt függőlegesen fel kell emelni. Abban a pillanatban, amikor a kúp a terülő asztalról elemelkedik, meg kell indítani a stopper órát, és 0,1 s pontossággal **meg kell mérni az időtartamot**, amely eltelik, amíg a szétterülő öntömörödő betonlepeny először el nem éri az asztalra karcolt 500 mm átmérőjű kört (t_{500}). Miután a betonlepeny nyugalomba került, meg kell mérni **a lepeny legnagyobb és az arra merőleges átmérőjét**, 10 mm-re felkerekítve. Azt is meg kell figyelni, hogy **az öntömörödő beton nem osztályozódott-e szét.**

Terület mérő asztal

Feltét a kúpra

Roskadási terület az MSZ EN 206:2014 szabvány szerint

Osztály jele	Roskadási területi mérték határértéke [mm]	Vizsgálati szabvány
SF1	500-650	MSZ EN 12350-8:2010
SF2	660-750	
SF3	760-850	

Területi idő

(az 500 mm-es területi átmérő eléréséhez szükséges idő roskadási terület mérés során) az MSZ EN 206:2014 szabvány szerint

Osztály jele	t_{500} területi idő mértékének határértéke [s]	Vizsgálati szabvány
VS1	$< 2,0$	MSZ EN 12350-8:2010
VS2	$\geq 2,0$	

Megjegyzés:

a) Az osztályt a határértékek helyett jellemezni lehet a roskadási terület, illetve a területi idő tervezett értékével

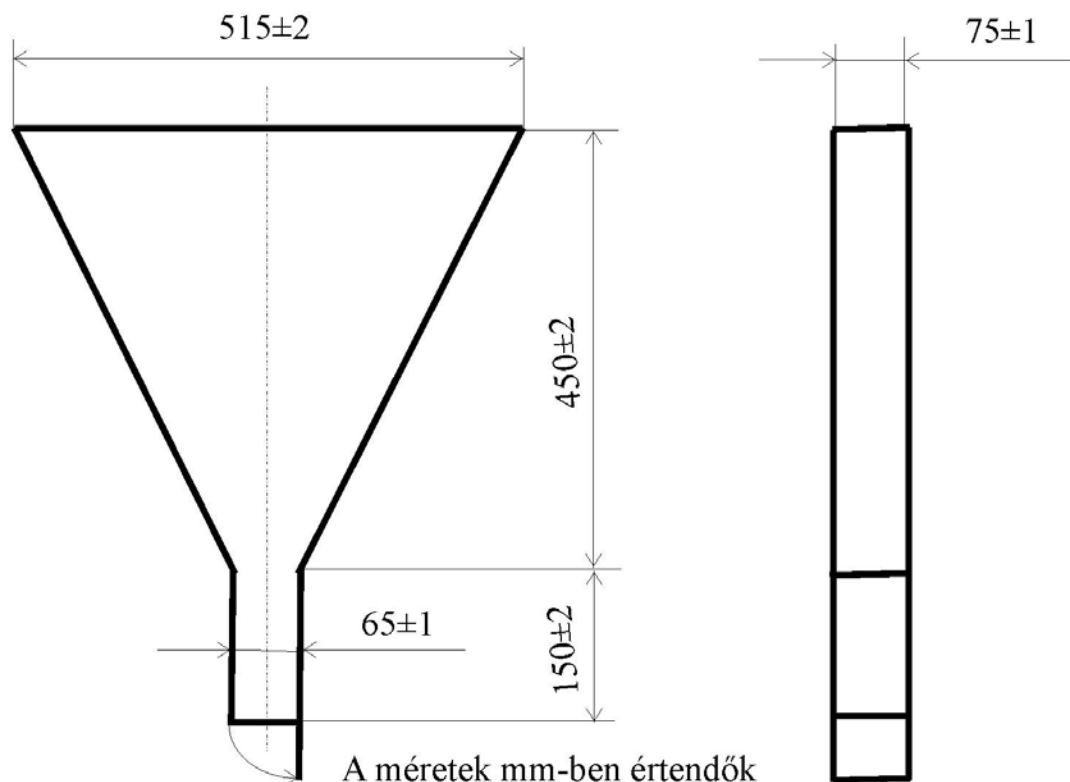
b) Az adalékanyag megengedett legnagyobb szemnagysága: $D_{\max} \leq 40 \text{ mm}$ ⁴⁰

Öntömörödő beton **tölcséres kifolyási idejének meghatározása** **az MSZ EN 12350-9:2010 szabvány szerint** **Nevezik V-tölcséres kifolyási vizsgálatnak is**

A mérés eszköze a trapéz oldalnézetű, (75 ± 1) mm belső szélességű, (515 ± 2) mm felső, (65 ± 1) mm alsó nyílású, (450 ± 2) mm magas, (150 ± 2) mm hosszú kifolyó toldattal ellátott „síktölcsér”. A kifolyó toldat alján jól záró, könnyen elfordítható zárszerkezet található.

Az öntömörödő beton minta térfogata legalább 12 liter. A bezárt zárszerkezetű, tiszta, benedvesített, de nem vizes tölcser lazán meg kell tölteni öntömörödő betonnal. A tölcserbe töltött öntömörödő betont tömöríteni nem szabad. (10 ± 2) s várakozás után gyors mozdulattal ki kell nyitni a tölcser alján a zárat, meg kell indítani a stopper órát, és meg kell mérni az öntömörödő beton minta t_v kifolyási idejét, a következő 0,5 s-ra kerekítve. Az öntömörödő beton a tölcserből folyamatosan kell kifolyjon, ha a folyás elakad, akkor a vizsgálatot új mintával meg kell ismételni.

Célszerű az öntömörödő beton hőmérsékletét a vizsgálat időpontjában megmérni és feljegyezni.

Tölcséres kifolyási idő az MSZ EN 206:2014 szabvány szerint

Osztály jele	t_v tölcséres kifolyási idő mértékének határértéke [s]	Vizsgálati szabvány
VF1	< 9,0	MSZ EN 12350-9:2010
VF2	9,0 – 25,0	

Megjegyzés: a) Az osztályt a határértékek helyett jellemezni lehet a kifolyásisi idő tervezett értékével; b) Az adalékanyag megengedett legnagyobb szemnagysága:
 $D_{\max} \leq 22,4 \text{ mm}$ (Magyarországon 24 mm)

Öntömörödő beton **L-szekrényes kifolyásának vizsgálata**
az MSZ EN 12350-10:2010 szabvány szerint
Nevezik **L-dobozos vizsgálatnak is**

A vizsgálatnak *két változata szabványos*, az egyik esetben két, a másik esetben három acélpálcát kell elhelyezni az L-szekrény vízszintes szárába (ez egy fedetlen vályú), a felső sarokponttól (70 ± 2) mm távolságra. A három acélpálcát a sűrűbben vasalt vasbetonok esetén kell alkalmazni.

Az acélpálcák felülete sima, átmérője 14 mm.

A vizsgálat előtt a tiszta és benedvesített, de nem vizes L-szekrényt gondosan vízszintesre kell állítani, a kifolyónyílást a zárószerkezettel be kell zárni.

A vizsgálat során az L-szekrény $(200 \pm 2) \cdot (100 \pm 2)$ mm keresztmetszetű és (600 ± 2) mm magas függőleges szárát tömörítés nélkül meg kell tölteni öntömörödő betonnal, és a beton felszínét le kell húzni. A vizsgálati adag térfogata legalább 14 liter.

Az öntömörödő beton **L-szekrénybe töltése után** (60 ± 10) másodpercet kell várni, majd a (200 ± 2) mm széles és (600 ± 2) mm hosszú (a függőleges szár alatti résszel együtt 700 mm hosszú), (150 ± 2) mm magas vízszintes szárban (vályúban), a felső sarokponttól (30 ± 2) mm távolságra lévő, 150 mm magas **zárószerkezetet fel kell húzni**. Az öntömörödő beton a zárószerkezet eltávolítása után a hidrosztatikus nyomás hatására, az acélpálcákból álló fékező rácson keresztül, a vízszintes szárba folyik.

Ezután meg kell mérni a függőleges szárban az öntömörödő beton ΔH_{1i} magasságcsökkenését, a vízszintes szár végén pedig az öntömörödő beton feletti ΔH_{2i} magasságot, a következő 1 mm-re kerekítve, három-három helyen. Ezek átlaga adja a ΔH_1 és a ΔH_2 mérési eredményt.

A vizsgálati eredményt, azaz az L-szekrényes átfolyási képességet a 0,01 pontossággal kiszámított következő hányados adja:

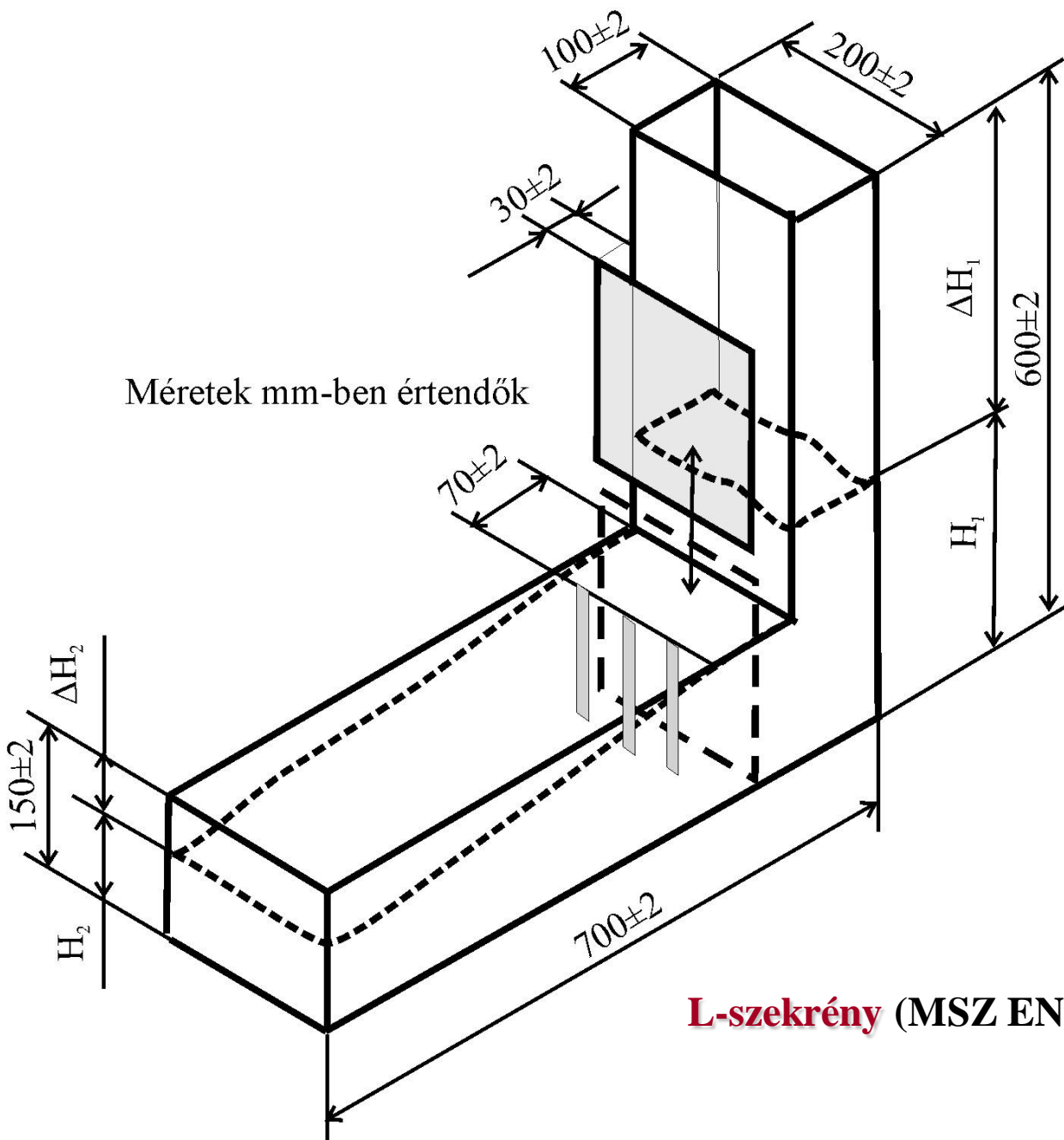
$$PL = \frac{H_2}{H_1} = \frac{150 - \Delta H_2}{600 - \Delta H_1}$$

A vizsgálat során meg kell figyelni, hogy a vízszintes vályúban lévő beton nem osztályozódott-e szét.

L-szekrényes átfolyási képesség az MSZ EN 206:2014 szabvány szerint

Osztály jele	L-szekrényes átfolyási képesség arányszámának határértéke [-]	Vizsgálati szabvány
PL1	$\geq 0,8$ két fékező acélrúd alkalmazásával	MSZ EN 12350-10:2010
PL2	$\geq 0,8$ három fékező acélrúd alkalmazásával	

Megjegyzés: Az osztályt a határértékek helyett jellemezni lehet az L-szekrényes átfolyási képesség arányszámának legkisebb értékével

L-szekrény (MSZ EN 12350-10:2010)

**Öntömörödő beton fékező gyűrűs területének vizsgálata
az MSZ EN 12350-12:2010 szabvány szerint
Nevezik blokkoló gyűrűs vizsgálatnak is.**

A fékező gyűrűs vizsgálat a beton azon beépítési körülményeit modellezi, amelynek során a szétterülő öntömörödő beton szétosztályozódás és „árnyék hatás” nélkül akadályokat kell, hogy legyőzzön, mint például az acélszerelést (vasszerelést) a vasbetonban. A fékező gyűrűs terület vizsgálat az L-szekrényes kifolyás vizsgálat alternatívája.

A fékező gyűrűs terület vizsgálat eszköze – a roskadási terület vizsgálatához hasonlóan – az MSZ EN 12350-2:2000 szerinti, nedves ruhával kitörült, tiszta *Abrams*-féle Ø200/Ø100·300 mm méretű roskadás mérő kúp, amelynek láblemezeit el szabad távolítani; a fékező gyűrű, amely voltaképpen egy kör alakú fésű, lefele álló sima acél fogakkal, átmérője (300 ± 2) mm, a fogak (acél pálcák) száma 12 vagy 16, a fogak átmérője $(18 \pm 0,5)$ mm, magasságuk 125 mm. Ha a fogak száma 12 darab, akkor a fogak közötti hézag (59 ± 1) mm, ha 16 darab, akkor a fogak közötti hézag (41 ± 1) mm.

További eszköz a legalább 900·900 mm élhosszúságú, tiszta, rozsdamentes, nedves ruhával nedvesített, de nem vizes, vízszintes helyzetű (az élek esése nem szabad, hogy 3 mm-nél több legyen) terület mérő asztal. A terület mérő asztal felületének közepére (210 ± 1) mm és (500 ± 1) mm átmérőjű, legfeljebb 2,0 mm széles és 1,0 mm mély köröket kell karcolni.

A vizsgálat során az *Abrams*-féle roskadás mérő kúpot *álló helyzetben, nagyobb nyílásával lefelé*, a nyugalomban lévő (rezgés stb. mentes) terület mérő asztalra, a 210 mm átmérőjű kör közepére kell helyezni, és úgy kell lazán, tömörítés nélkül öntömörödő betonnal megtölteni, hogy a terület mérő asztalra beton ne kerüljön. Ennek érdekében – a roskadási terület méréshez hasonlóan – célszerű a kúpra peremes feltétet helyezni. A kúp folyamatos megtöltése után legfeljebb 30 s múlva, a beton érintése nélkül, a kúpot 1-3 s alatt függőlegesen fel kell emelni. A szétterülő beton átfolyik a fékező gyűrűn.

Amikor a kúp a terülő asztalról elemelkedik, meg kell indítani a stopper órát, és 0,1 s pontossággal meg kell mérni az időtartamot, amely eltelik, amíg a szétterülő öntömörödő betonlepeny először el nem éri a terület mérő asztalra karcolt 500 mm átmérőjű kört (t_{500J}). A fékező gyűrűs kifolyási időt (t_{500J}) 0,5 s pontosan kell megadni.

Miután a betonlepeny nyugalomba került, meg kell mérni a lepeny legnagyobb és az arra merőleges átmérőjét, 10 mm-re felkerekítve (d_1, d_2).

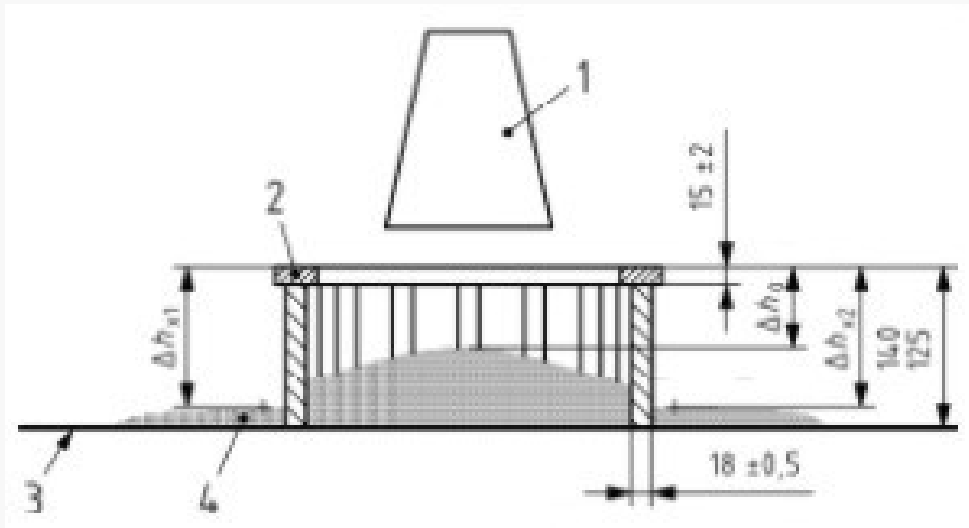
A *fékező gyűrűs területi mértéket* a szétterült öntömörödő betonlepeny két, egymásra merőleges átmérőjének átlaga adja mm-ben, 1,0 mm pontosan kifejezve:

$$SF_J = \frac{(d_1 + d_2)}{2}$$

Ha a *fékező gyűrű nélküli roskadási terület* mértéke (SF) és a *fékező gyűrűs terület* mértéke (SF_J) közötti eltérés kisebb, mint 50 mm, akkor az öntömörödő beton nem hajlamos a blokkolódásra.

A vizsgálat során meg kell figyelni, hogy a szétterült öntömörödő beton nem osztályozódott-e szét és a fékező gyűrűnél „árnyék hatás” nem jelentkezett-e, és fel kell jegyezni a beton hőmérsékletét is.

Ezt követően a fékező gyűrűre pálcát fektetve meg kell mérni 1,0 mm pontossággal a pálca és a szétterült betonlepeny közötti *magasság különbséget* a fékező gyűrűn belül középen (Δh_0) és kívül, egymásra merőleges két-két helyen ($\Delta h_{x1}, \Delta h_{x2}, \Delta h_{y1}, \Delta h_{y2}$), ahogy az a következő ábrán látható.

Fékező gyűrűs átfolyási képesség (*PJ*) meghatározása

1. Abrams-féle kúp
2. Fékező gyűrű
3. Terület mérő asztal
4. Öntömörödő beton

A **fékező gyűrűs átfolyási képesség** (*PJ*), vagy **nevezhetjük fékező gyűrűs magasság különbségnek** is, a szétterülő betonlepeny belső és külső magasságának különbsége mm-ben, 1,0 mm pontosan kifejezve:

$$PJ = \frac{(\Delta h_{x1} + \Delta h_{x2} + \Delta h_{y1} + \Delta h_{y2})}{4} - \Delta h_0$$

A szabványos (MSZ EN 206:2014) öntömörödő beton (*PJ*) fékező gyűrűs átfolyási képessége (fékező gyűrűs magasság különbsége) az MSZ EN 12350-12:2010 szabvány szerint vizsgálva mind 12 fékező pálca (*PJ*₁), mind 16 fékező pálca (*PJ*₂) esetén legfeljebb 10 mm.

Fékező gyűrűs átfolyási képesség az MSZ EN 206:2014 szabvány szerint

Osztály jele	Betonlepeny belső és külső magassága különbségének határértéke [mm]	Vizsgálati szabvány
PJ1	≤ 10 tizenkét fékező acélrúd alkalmazásával	MSZ EN 12350-12:2010
PJ2	≤ 10 tizenhat fékező acélrúd alkalmazásával	

Megjegyzés:

a) Az osztályt a határértékek helyett jellemezni lehet a betonlepeny belső és külső magassága különbségének legnagyobb tervezett értékével

b) Az adalékanyag megengedett legnagyobb szemnagysága: $D_{\max} \leq 40 \text{ mm}$

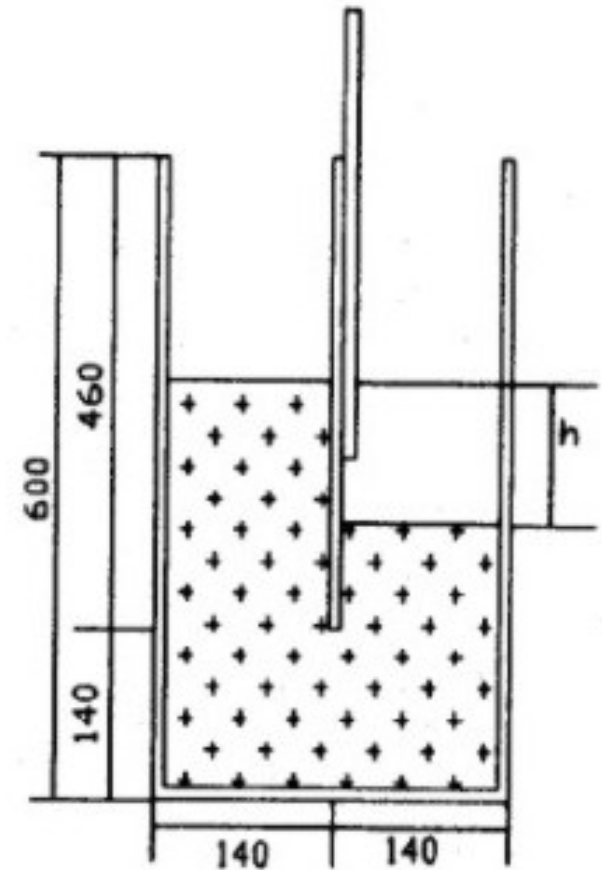
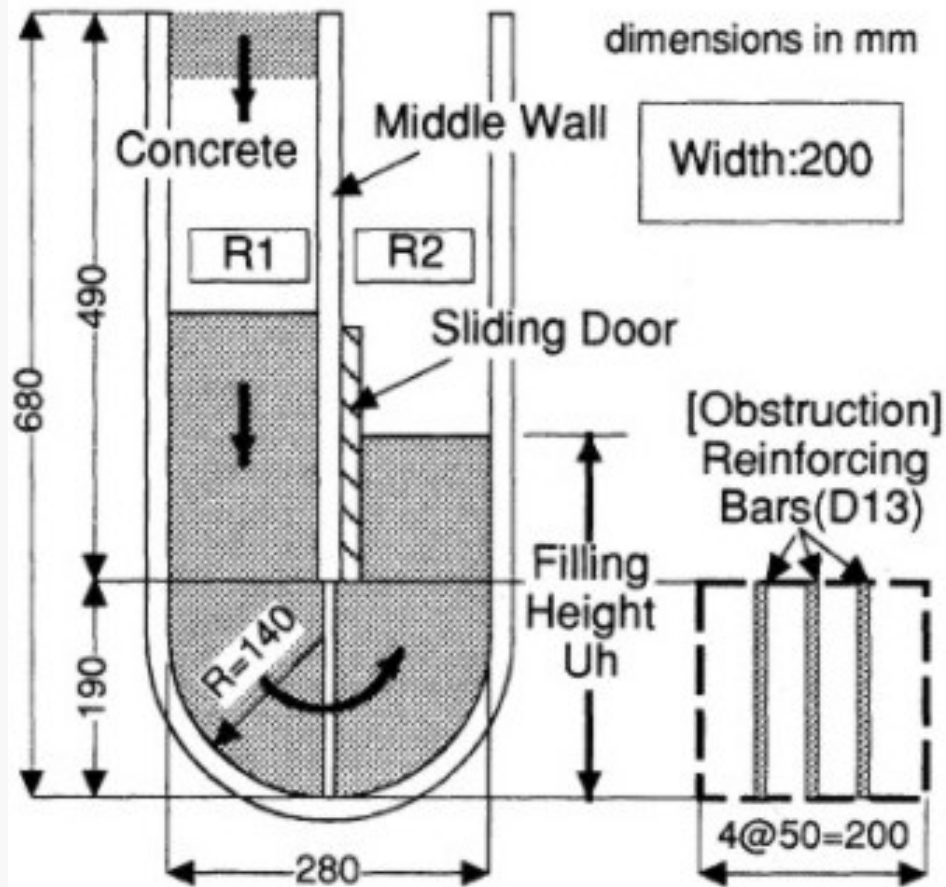
Öntömörödő beton vizsgálata **fékező rácsos U-alakú edényekben**

A vizsgálatot az európai szabványrendszerben nem szabványosították

A vizsgálathoz általában kétféle alakú edényt használnak. Az edény alul egymással közlekedő két szárának keresztmetszete lehet 140 mm átmérőjű kör, vagy lehet 140 mm élhosszúságú négyzet. A **cső alakú edény** alul íves, a négyzet alakú szögletes. A cső alakú edény két szára alul 190 mm hosszban, a négyzet alakú edény 140 mm hosszban egy retesz felhúzásával összenyitható. A nyílásba három, 13 mm átmérőjű acélpálcából álló fékező rács van elhelyezve.

A **cső alakú edény** egyik szárát 680 mm magasságig, a **négyzet alakú edényét** 600 mm magasságig meg kell tölteni öntömörödő betonnal, majd a reteszt fel kell húzni, miáltal a beton a fékező rácson keresztül átfolyik az edény másik szárába. Követelmény, hogy a **cső alakú edény** szárában az átfolyt beton legalább 300 mm magasra emelkedjék, míg a **négyzet alakú edény** esetén az edény két szárában lévő beton szintkülönbségét kell megmérni.

Öntömörödő beton fékező rácsos vizsgálata U-alakú edényekben

Öntömörödő beton **ülepedési (szétosztályozódási) hajlamának vizsgálata szitán az MSZ EN 12350-11:2010 szabvány szerint**

A vizsgálat eszközei: a legalább 200 mm belső átmérőjű, $(11 \pm 0,5)$ liter térfogatú, vizet nem szívó anyagból készült, fedővel rendelkező kiöntő edény, amelynek belső falát a 10 liter térfogatnak megfelelő magassági jellel kell ellátni; 5 mm lyukbőségű, négyzetes szita, amelynek átmérője legalább 300 mm és keretének magassága legalább 30 mm; a szita alá helyezhető szita-tartó keret, amely megkönnyíti a szita mozgatását; a legalább 10 kg tömegű öntömörödő beton befogadására és tömegének 0,01 kg pontosságú meghatározására alkalmas felfogó edény, amelyre a szita-tartó keret ráhelyezhető.

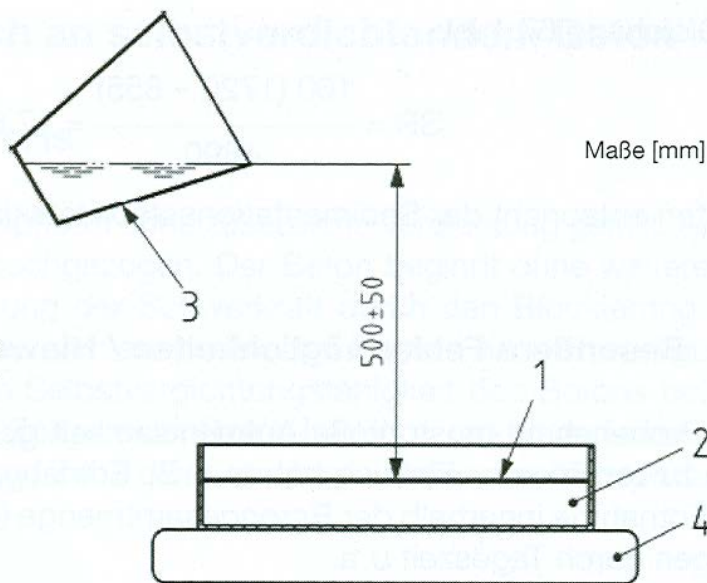
A vizsgálat során az $1,0\text{ }^{\circ}\text{C}$ pontosan megmért hőmérsékletű friss öntömörödő betonból $(10 \pm 0,5)$ litert a 11 literes kiöntő edénybe kell tölteni, és a párolgást megakadályozó fedővel be kell fedni. A kiöntő edénybe töltött betont vízszintes helyzetben, nyugalmi állapotban $(15 \pm 0,5)$ percen át pihentetni kell. A várakozási idő után a fedőt le kell emelni, meg kell vizsgálni és fel kell jegyezni, hogy az öntömörödő beton felületén víz kivált-e. Le kell mérni a felfogó edény tömegét (m_p) 1,0 g pontossággal.

Le kell mérni a felfogó edény tömegét (m_p) 1,0 g pontossággal. A szita-tartó keretet a ráhelyezett szitával együtt rá kell helyezni a felfogó edényre, és a mérlegre kell tenni,. A pihentetési idő leteltével a kiöntő edényben lévő beton felső szintjét a szitasík felett (500 ± 50) mm magasan tartva, a kiöntő edényből ($4,8 \pm 0,2$) kg betont – az esetlegesen kivált vízzel együtt – megszakítás nélkül, folyamatosan a szita közepére kell önteni.

A kiöntő edényből a szitára öntött beton tömegét (m_c) 1,0 gramm pontosan meg kell határozni. A betont (120 ± 5) másodpercen át a szitán kell hagyni, majd a szitát a szita-tartó kerettel együtt függőlegesen fel kell emelni a felfogó edényről. A felfogó edényt a szitán átfolyt anyaggal együtt (m_{ps}) 1,0 gramm pontosan meg kell mérni.

A vizsgálati eredmény a szitán átfolyt öntömörödő beton tömeg%-a (SR), 1,0 tömeg% pontossággal:

$$SR = \frac{(m_{ps} - m_p) \cdot 100}{m_c}$$

1. Szita
2. Felfogó edény
3. Kiöntő edény
4. Mérleg

**Ülepedési (szétosztályozódási) hajlam vizsgálata szitán
az MSZ 206:2014 szabvány szerint**

Osztály jele	Szitán átfolyt anyag mennyiségének határértéke [tömeg%]	Vizsgálati szabvány
SR1	≤ 20	MSZ EN 12350-11:2010
SR2	≤ 15	

a) Az osztályt a határértékek helyett jellemezni lehet a szitán fennmaradt anyag tömeg%-ban kifejezett mennyiségének legnagyobb értékével

b) A szétosztályozódási osztály szálerősítésű vagy könnyű adalékanyagos beton esetén nem érvényes

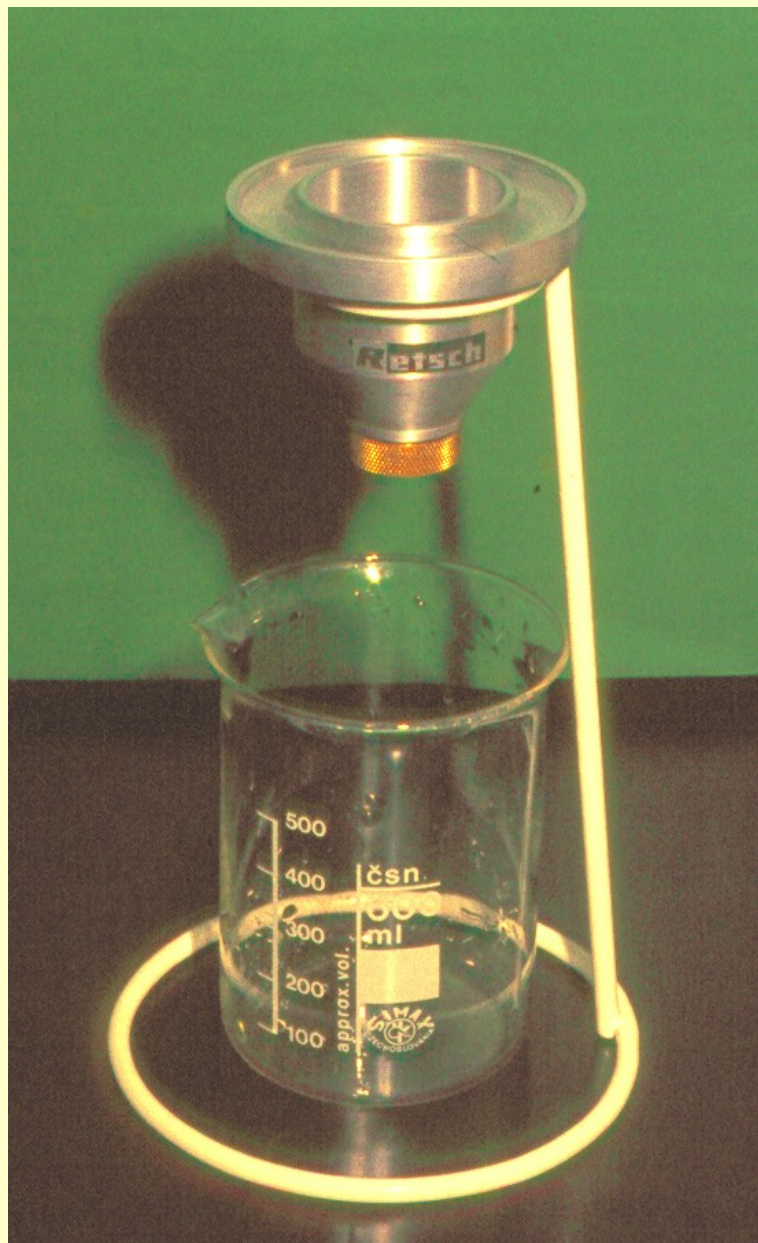

**Emlékeztetőül
néhány fénykép
egyéb viszkoziméterekről,
penetrométerekről és
a betonkonzisztencia
méréséről**

2009/9/28 13:14

BART-féle
(British Association Rood Tar)
kátrány viszkoziméter
MSZ 3278:1953

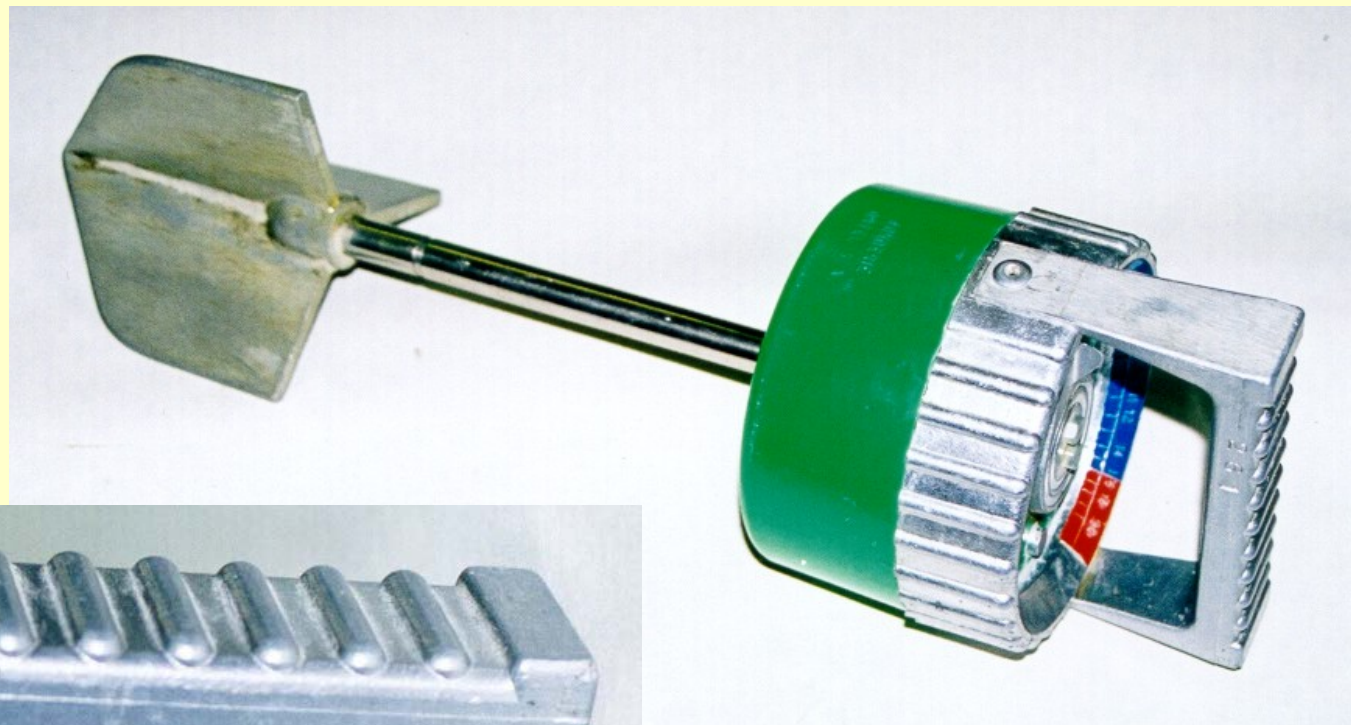
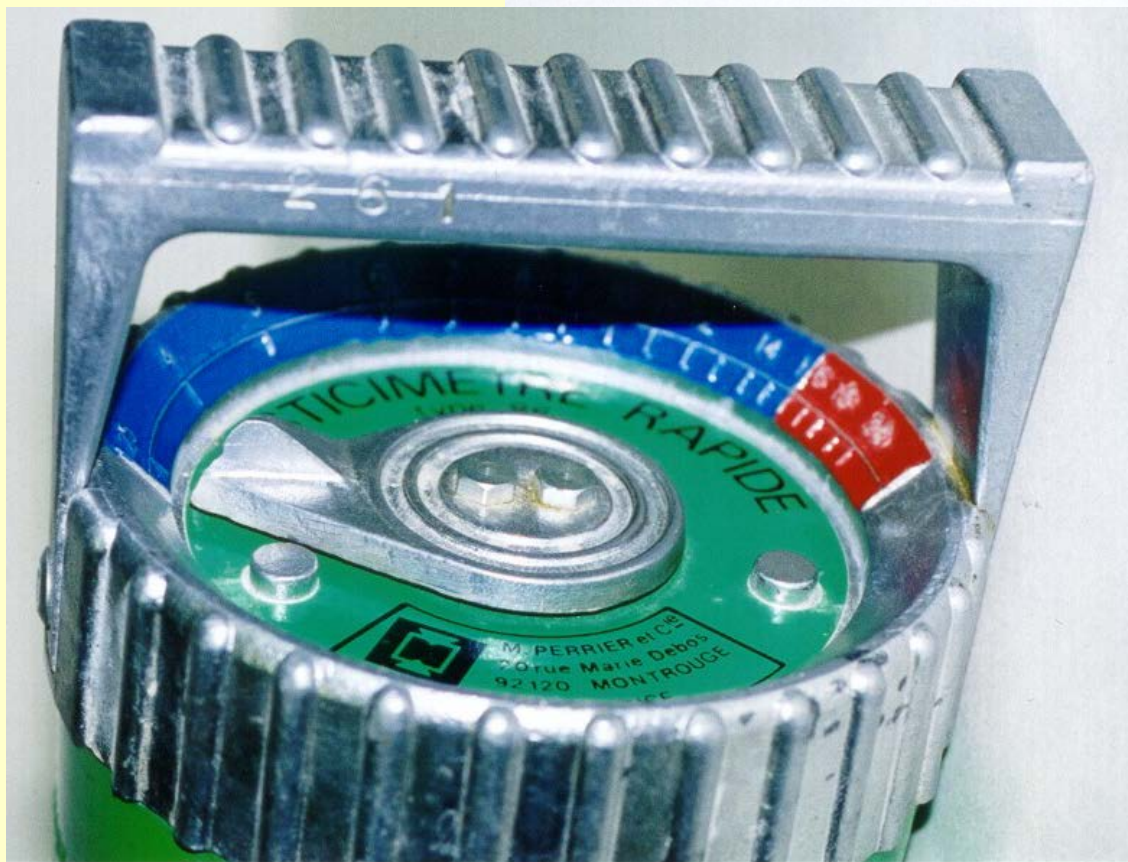

**Folyadék kifolyás mérő edény
cserélhető nyílás-átmérővel,
például festékek hígításának,
illetve sűrűségének mérésére**

<http://www.betonopus.hu/notesz/kutyanyelv/festek-kifolyas.pdf>

**Tölcsérek
adalékanyag-
halmazok
kifolyási idejének
meghatározására
szemalak vizsgálathoz
MSZ EN 933-6:2001
MSZ 18288-3:1978**

**Rugós, rotációs
plastíciméter
beton-
konzisztencia
mérésre**

Konzisztenciamérés betonkeverőgépben

K A U S A Y T I B O R – S Z I R M A I A N D R Á S

Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet

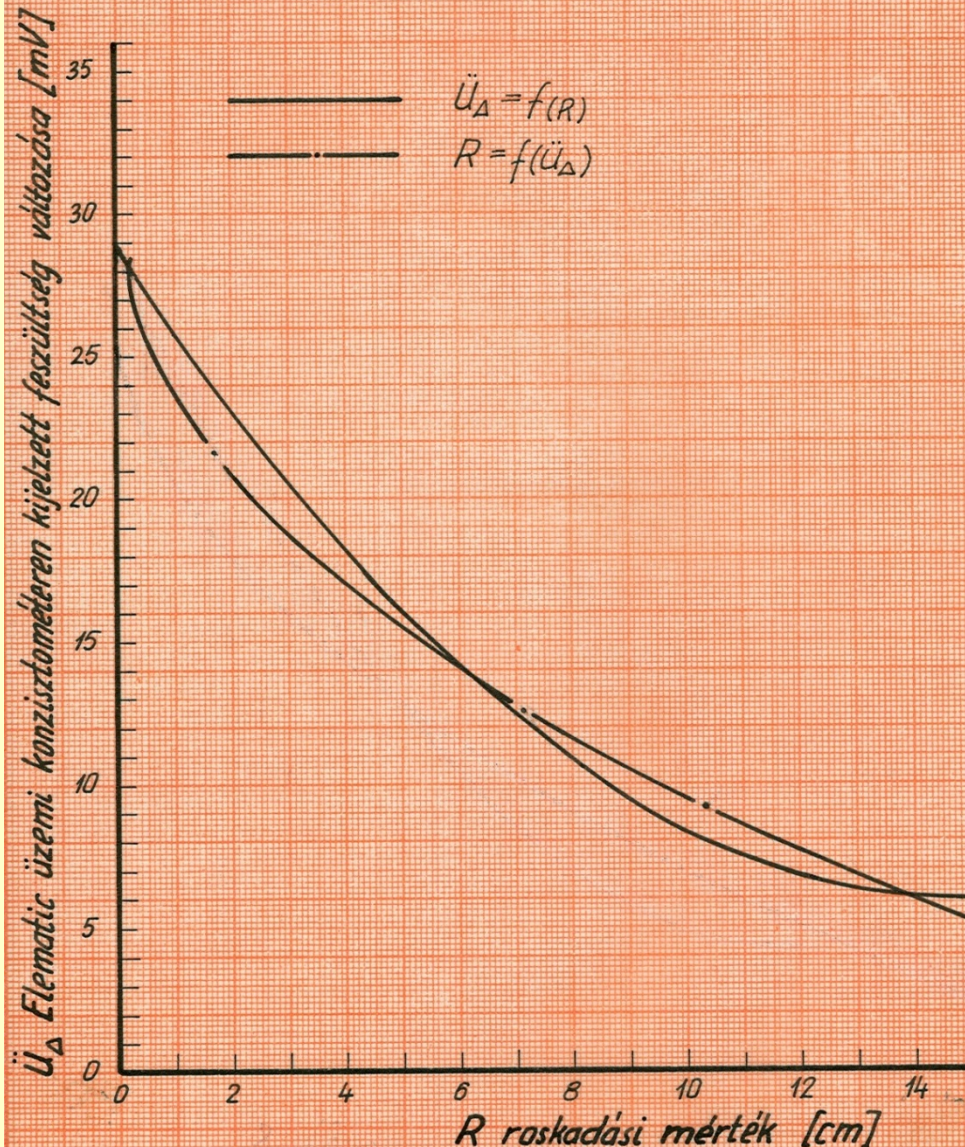
Építőanyag. 31. évfolyam. 1979. 5. szám. pp. 170-178.

A technológiai konzisztencia mérés a laboratóriumi vagy gyári betonkeverőgép villamos teljesítmény-felvételének mérésén alapul.

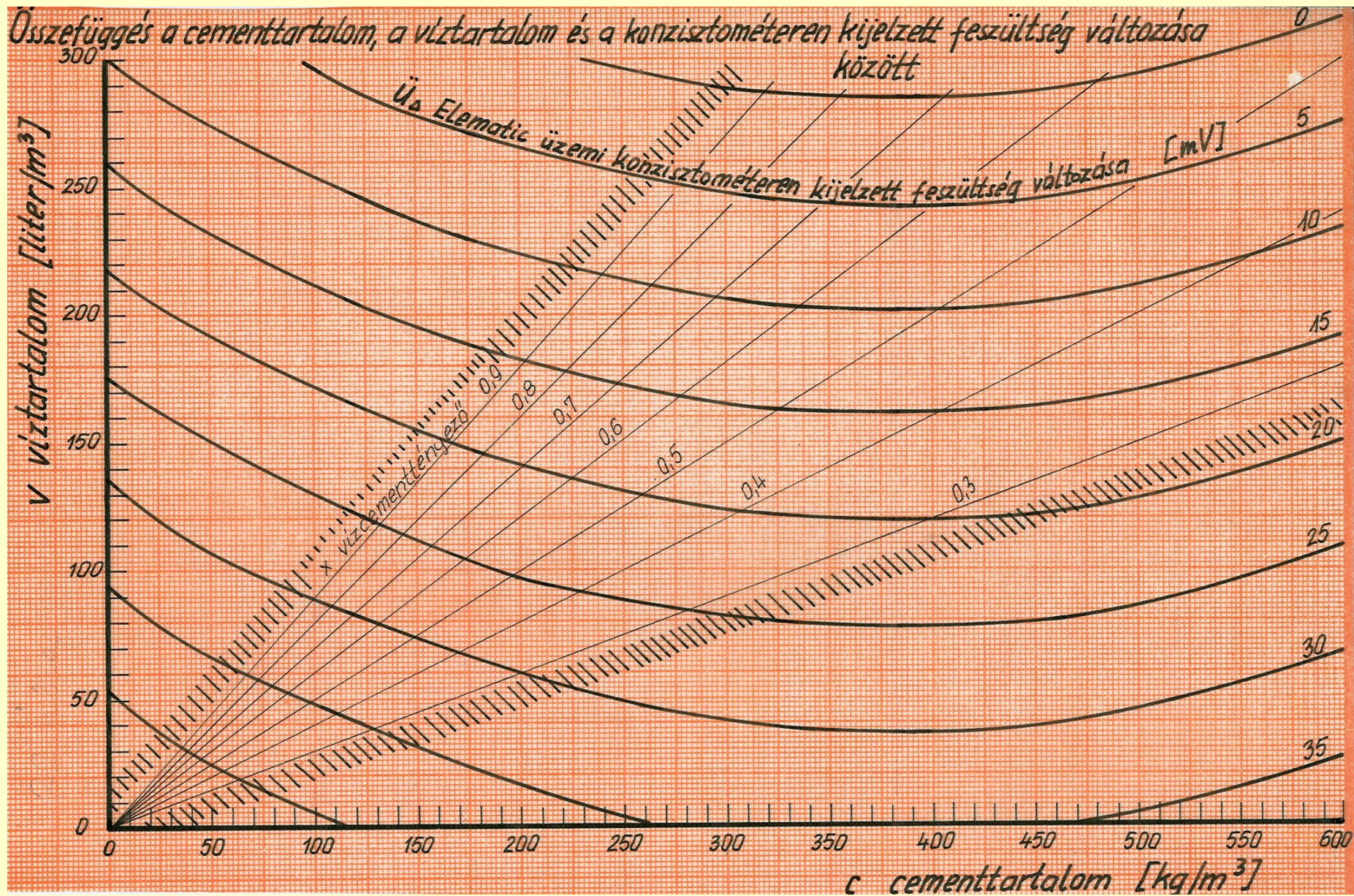
A módszer gyors, eléggé megbízható, gyári konzisztencia javítást, sőt automatizálható beavatkozást tesz lehetővé.

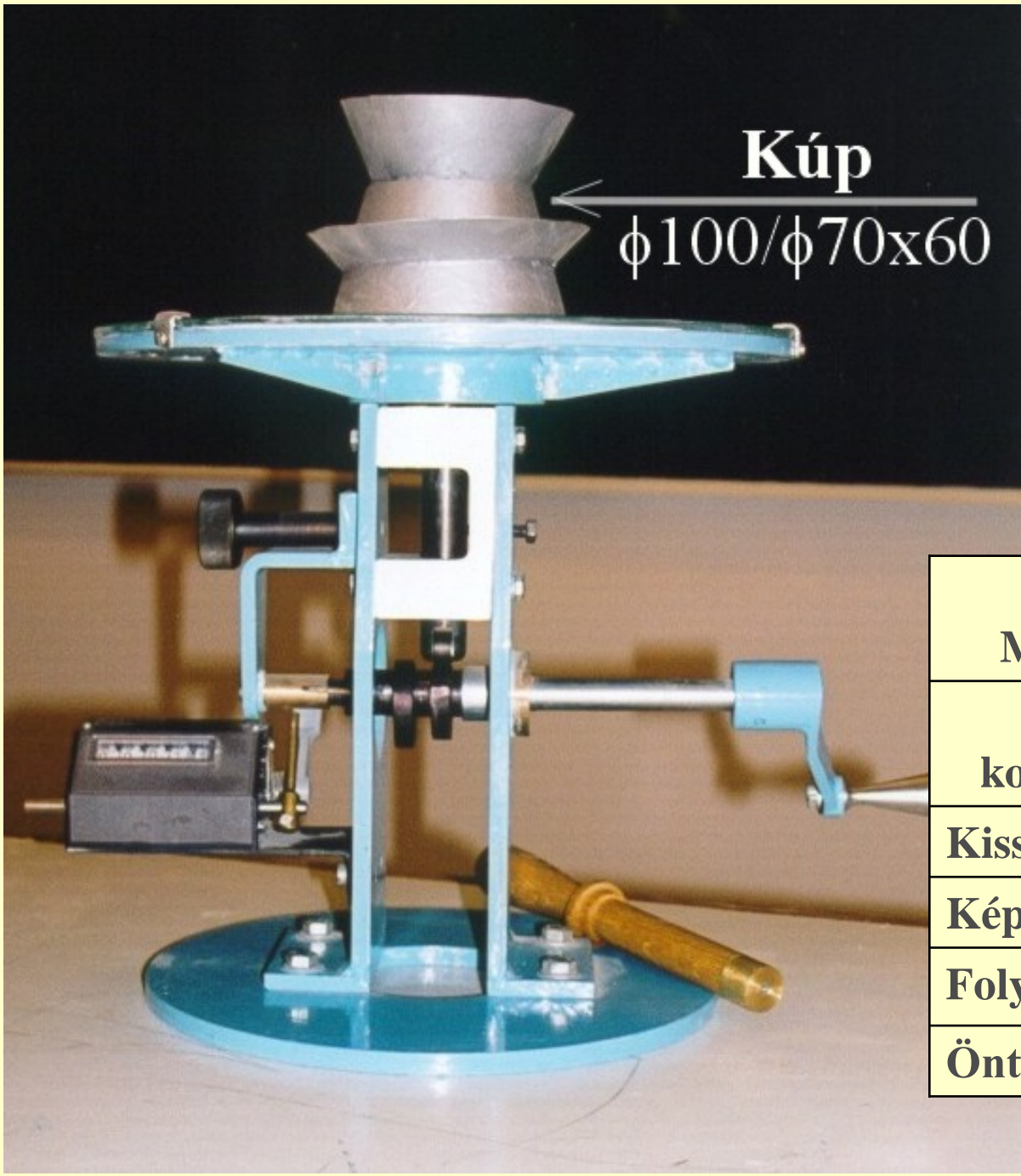
Összefüggés a roskadási mérték és az Elematic üzemi konzisztométeren kijelzett feszültség változása között

A betonkeverőgépeket hajtó háromfázisú villamos motor teljesítményét teljesítménytávadóval mérik. A távadóról a teljesítménnyel arányos egyenáramú feszültség jel vehető le.

A „konzisztométer”-en kijelzett feszültség változása összefüggésben áll a beton konzisztenciájával (lásd a bal oldali diagramot), de a víz-cement tényezővel, a víztartalommal és a cementtartalommal is kifejezhető (lásd a következő oldalon lévő diagramot).

Haegermann-féle
ejtőasztal habarcsok
konzisztenciájának
vizsgálatára

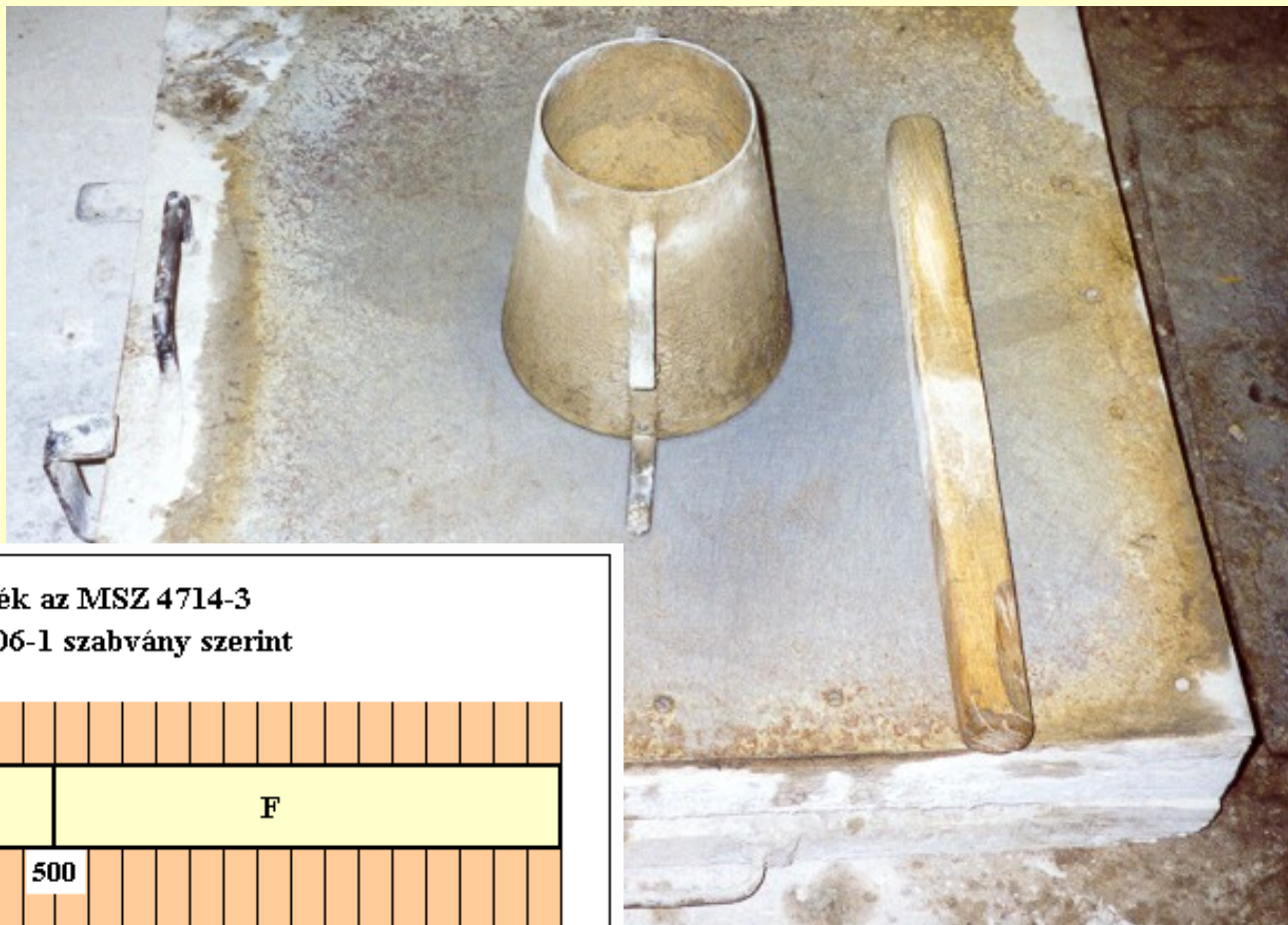
MSZ EN 1015-3:2000

MSZ 16000-3:1990

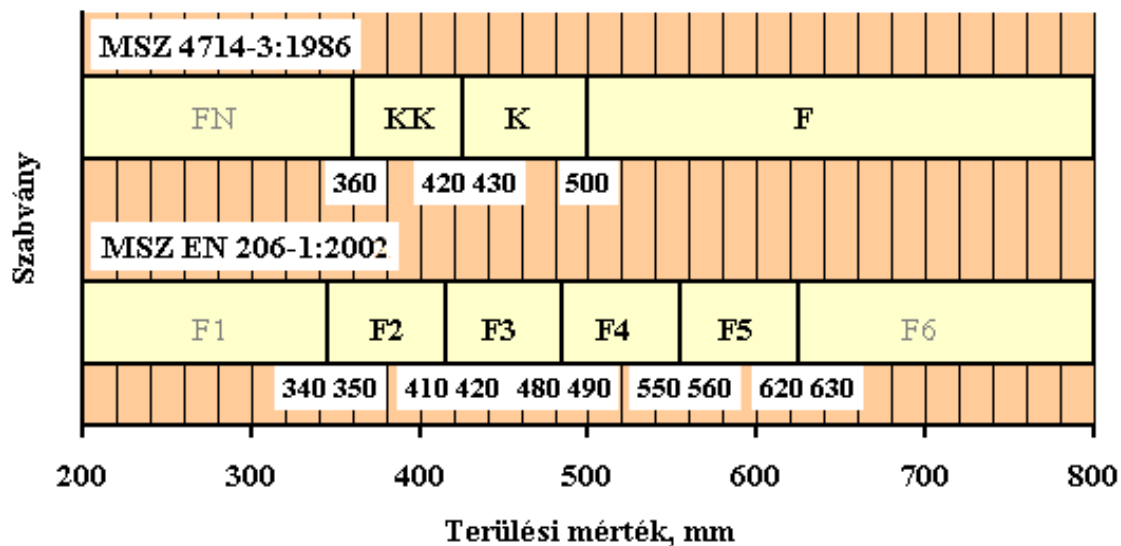
**Osztályba sorolás az
MSZ 16000-2:1990 szerint**

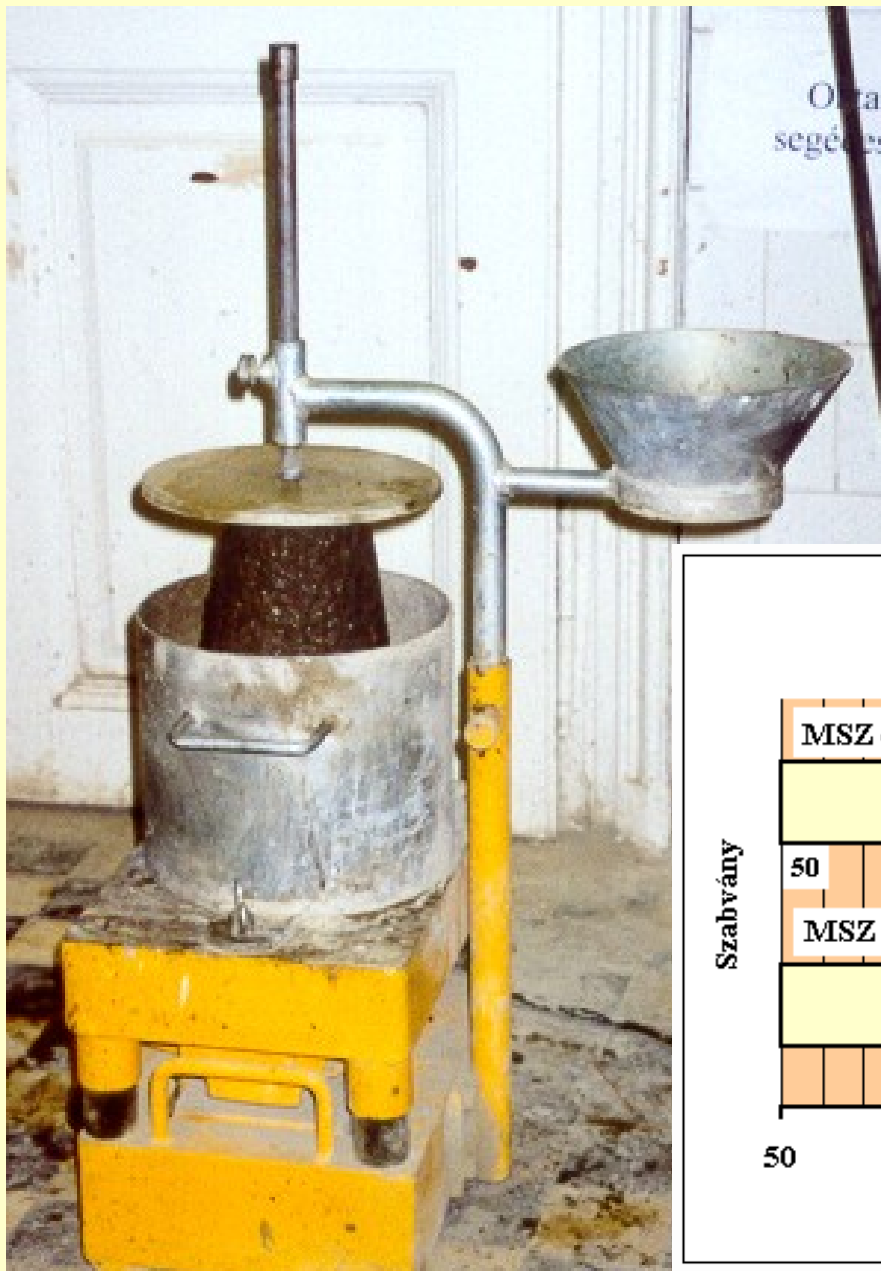
Habarcs konzisztenciája	Terület mm
Kissé képlékeny	≤ 140
Képlékeny	150 – 200
Folyós	210 – 260
Önthető	> 260

Terület mérő ejtőasztal

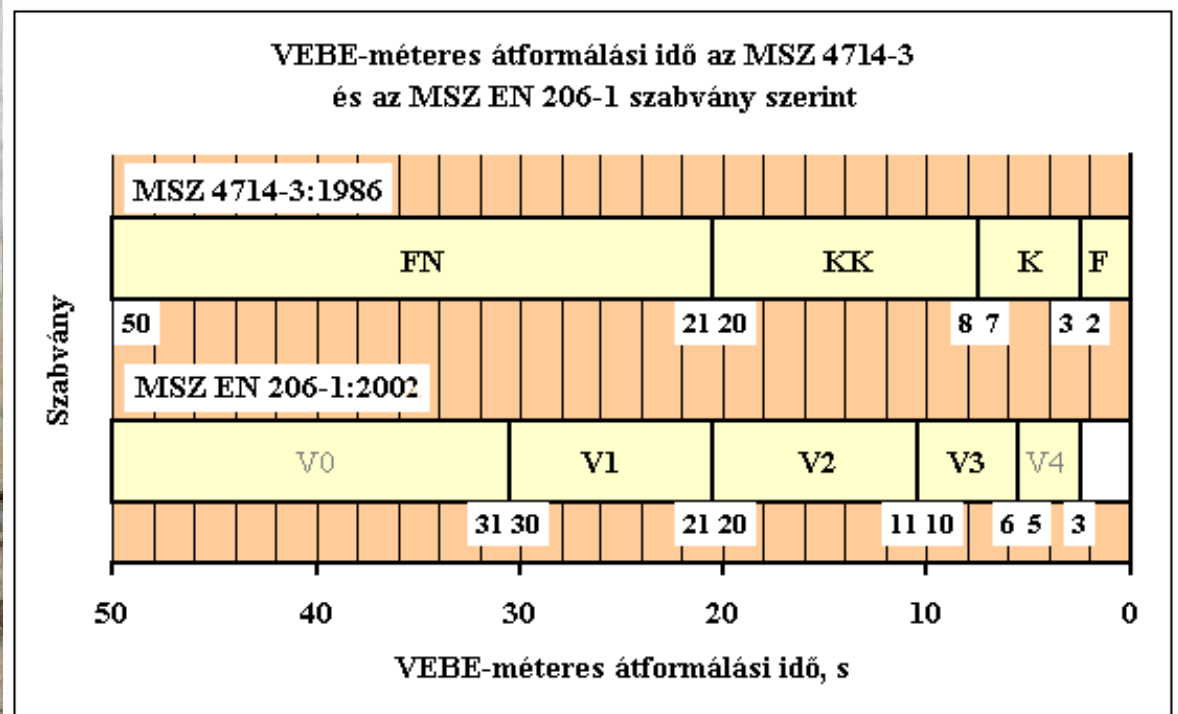

Területi mérték az MSZ 4714-3
és az MSZ EN 206-1 szabvány szerint

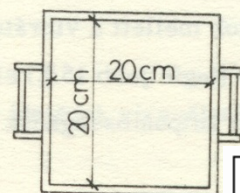
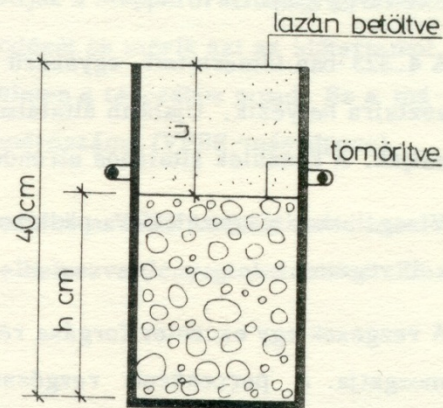

VEBE-méter **Abrams-féle roskadásmérő** **kúppal**

Weiss György:
Építőipari
Laboratóriumi
Méréstechnika
és Műszerismeret
III. kötet
ÉMI 28. sz. kiadványa
ÉTK Budapest, 1976.

113. ábra
Walz készülék. DIN 1045

Walz-féle edény a tömörítési mérték meghatározására

Az MSZ 4714-3 szerinti Glanville-féle **tömörödési tényező reciproka** és az MSZ EN 206-1 szerinti **tömörítési mérték**

Szabvány	MSZ 4714-3:1986; Glanville-féle tömörödési tényező reciproka										1/0,97
				FN		KK			K	F	
	1/0,70			1/0,75 1/0,76		1/0,85 1/0,86 1/0,92 1/0,93					
	MSZ EN 206-1:2002; Tömörítési mérték										
	C0		C1			C2			C3	C4	
	1,46 1,45		1,26 1,25			1,11 1,10			1,04		
	1,6	1,5	1,4	1,3	1,2	1,1	1,0				
Tömörödési tényező reciproka (fenn), tömörítési mérték (lenn)											

Humm-féle szonda betonkonzisztencia mérésre, MSZ 4714-3:1986

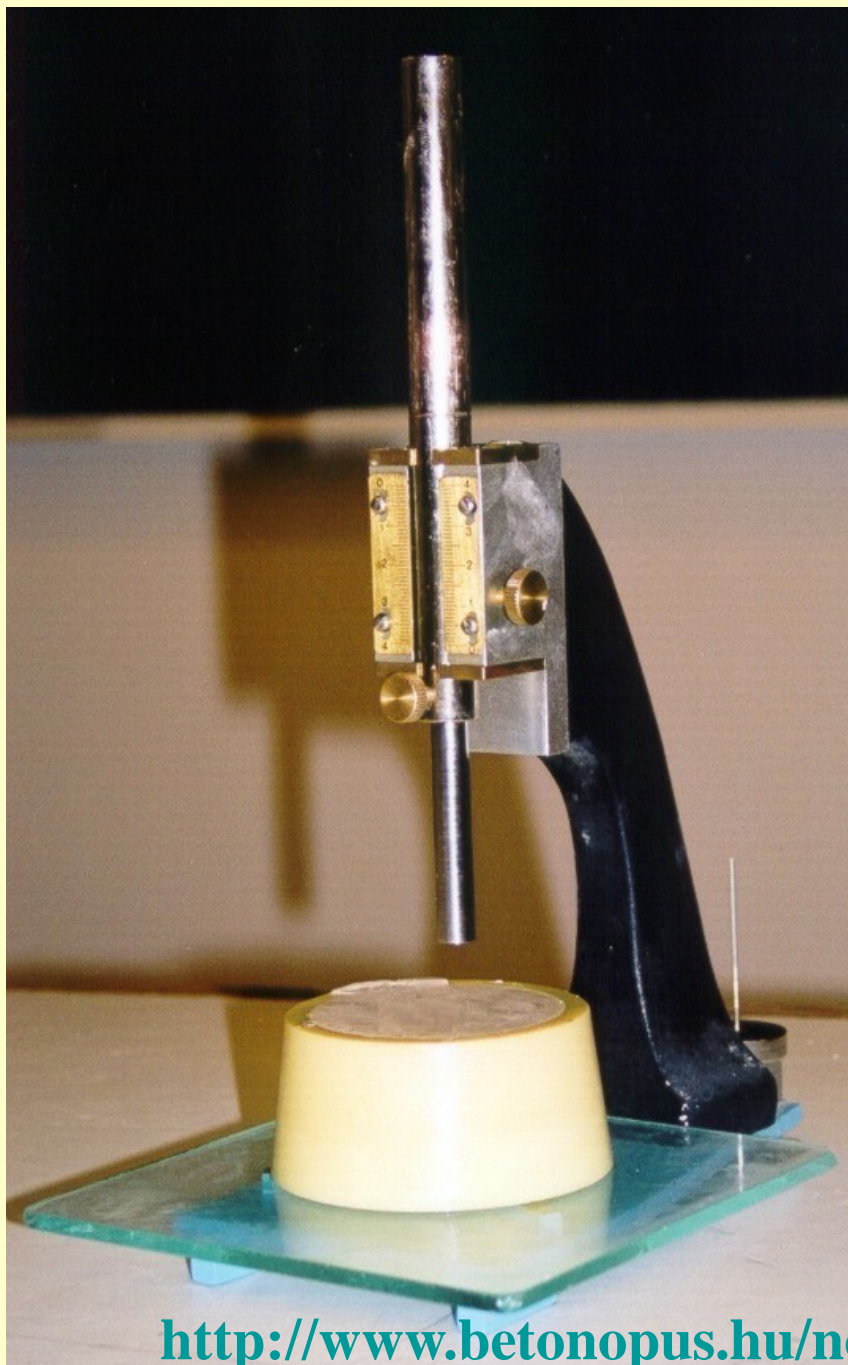
Osztályba sorolás az MSZ 4714-3:1986 szerint

Beton konzisztenciája	<i>Humm</i> -féle behatolási ütésszám $D_{\max} = 16 \text{ mm}$ esetén
Földnedves	16 – 20
Kissé képlékeny	6 – 15
Képlékeny	3 – 5
Folyós	1 – 2

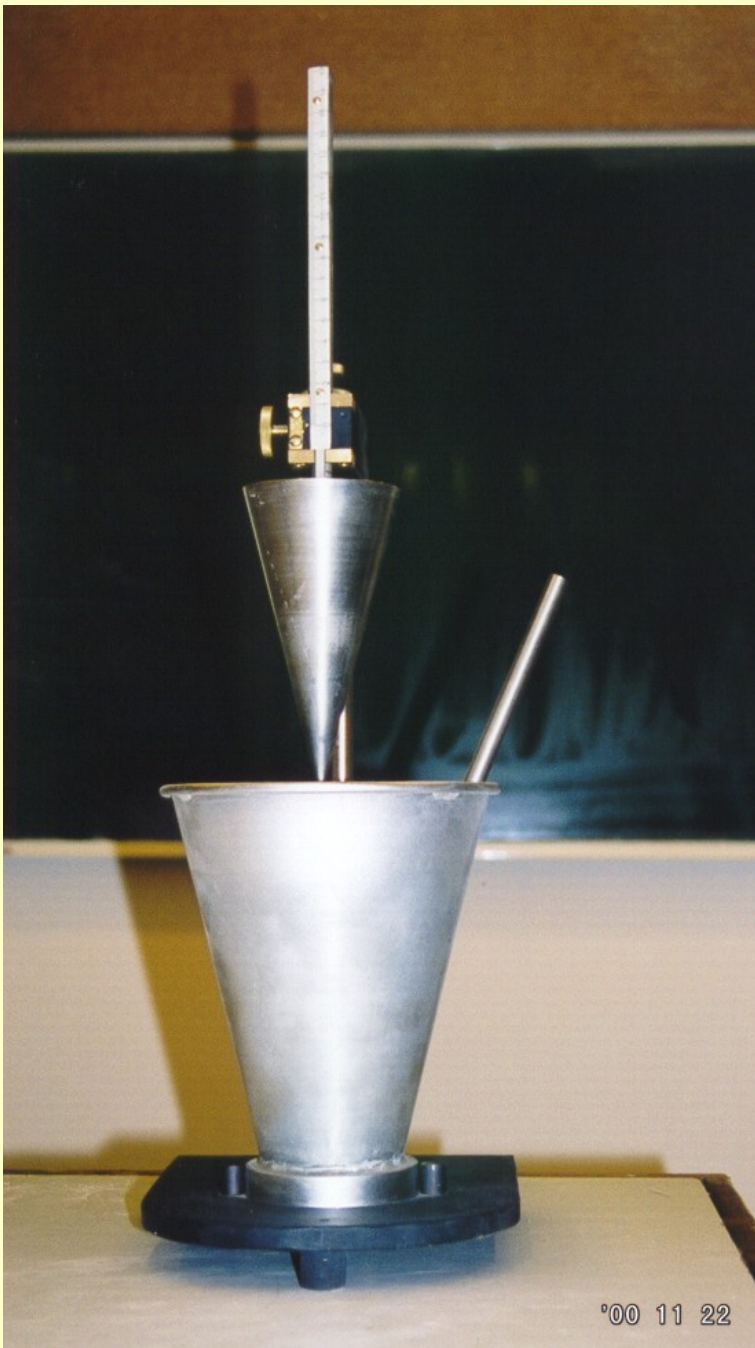
Casagrande-féle csésze a kötött talajok folyási határának meghatározására
MSZ 14045-8:1969

***Vicat-féle készülék cementek
szabványos folyósságának és
kötési idejének meghatározására***

MSZ EN 196-3:1990

'00 11 22

Habarcs penetrométer a habarcs konzisztenciájának meghatározására a kúpsüllyedéssel

MSZ EN 1015-4:1999

MSZ 16000-3:1990

**Osztályba sorolás
az MSZ 16000-2-1990 szerint**

Habarcs konzisztenciája	Kúpsüllyedés mm
Kissé képlékeny	≤ 20
Képlékeny	21 – 60
Folyós	61 – 120
Önthető	> 120 71

Kapcsolódó világhálós olvasmányok

Kőanyaghalmozok (pl. zúzottkövek) szemalak vizsgálata tölcséres kifolyással:

<http://www.betonopus.hu/notesz/kutyanyelv/tolcseres-kifolyas.pdf>

Festékek sűrűségének vizsgálata tölcséres kifolyással:

<http://www.betonopus.hu/notesz/kutyanyelv/festek-kifolyas.pdf>

Friss beton konzisztenciája és a cement kötési ideje:

<http://www.betonopus.hu/notesz/fogalomtar/17-betonkonz/17-betonkonz.htm> (később tervezem pdf-re változtatni)

<http://www.betonopus.hu/notesz/konzisztencia/konzisztencia.pdf>

<http://www.betonopus.hu/notesz/kutyanyelv/konzisztencia-atszam-abra.pdf>

<http://www.betonopus.hu/notesz/labor-ismeret/labor-tartalom.htm>

Folyósító és egyéb adalékszerek:

<http://www.betonopus.hu/notesz/fogalomtar/49-50-adalekszer.pdf>

Irodalom

Höppler, F. Über Zähigkeitsmessungen flüssiger Stoffe und ein neues Universal-Viskosimeter. Chemiker Zeitung, 1933.

Weiss György: Építőipari Laboratóriumi mérés technika és műszerismeret. III. Építésügyi Tájékoztatói Központ. Budapest, 1976.

An aerial photograph of a river delta, showing a complex network of channels and distributaries. The channels are light-colored, likely due to sediment, and branch out from a larger body of water into a flatter, brownish landscape. The overall pattern resembles a large, sprawling tree.

**KÖSZÖNÖM SZÉPEN
A FIGYELMÜKET**